De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10de JARG. NO. 16. SHEBOYGAN, WISCONSIN 25 MEI 1859 GEHEEL NO. 484.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY A. POTT, Proprietor.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

MIDDELBURG 22 April. Gisteren avond werd hier een belangrijk natuurverschijnsel waargenomen. Omstreeks half negen uur vertoonde zich, sedert in de rigting van het noorden, een ongemeen sterke roode gloed met verticale donkere strepen, over eene groote uitgestrektheid in de lucht. Eenigen tijd later werd dit verschijnsel ook in de rigting van andere windstreken gezien.

— Wij vernemen met leedwezen dat zich op dit eiland, dezer dagen de longziekte onder het rundvee heeft vertoond. Zij is namelijk uitgebroken in de stal van den landbouwer *Anthonius Huizinga* te Grijpskerke, waar er reeds een beest aan die ziekte is gestorven en twee zijn afgemaakt.

Van den 25sten. Omtrent het ook hier waargenomene luchtverschijnsel op jl. donderdag avond deelen de binnenlandsche couranten eenige nadere bijzonderheden mede en melden de parijsche dagbladen onder anderen het volgende:

Geheel Parijs was donderdag avond getuige van een luchtverschijnsel, hetwelk aanleiding gaf tot de vrees dat er een hevige brand woedde te Batignolles of aan de westzijde van Montmartre. Werkelijk was de geheele lucht naar den kant van het noorden in gloed, even als zulks bij een hevigen brand in een donkeren nacht het geval is. Het was een prachtig noorderlicht, dat trouwens door al de compaswijzers werd aangeduid, die eene groote gevoeligheid toonden. Op het plein der Bastille deed men mede het geroep van brand hooren; elders dacht men dat er een meteoorsteen was gevallen. Op het plein van de beurs eindelijk meende men dat het een vuurwerk was, dat ter gelegenheid van den verjaardag des keizers werd ontstoken. Eerst vrijdag vernam men de oorzaak van het verrassend verschijnsel. Gisteren telde men van 8 ure tot middernacht, een groot aantal zoogenaamde vallende sterren.

— Men verneemt, dat te Lienden in den Tielerwaard overleden is de heer *Gerrit Verbrugh*, grondeigenaar op den huize Voorn, en dat deze heer al zijne bezittingen heeft vermaakt aan de hervormde kerk aldaar, onder voorwaarde dat een tweede predikant en wel een regtzinnig leeraar beroepen worde. Het kapitale huis is bestemd voor pastorie van den te beroepen predikant, en men berekend dat zijn tractement minstens ƒ 1000 's jaars zal kunnen bedragen. Men zegt dat hij korten tijd voor zijn overlijden een zijner bloedverwanten de naar de meening van deze, geruststellende verzekering gaf, dat alle zijne onbestaanden even veel van hem zouden erven, en hij had gelijk, want zij kregen geen van allen iets.

GRONINGEN 22 April. Van Holwerd wordt de treurige tijding medegedeeld, dat vrijdag den 15 dezer op de buitengronden, ten westen van de Engelschmansplaat, nevens het dorp Wierum, tengevolge van het stormweder is verongelukt het kofschip Frederik Henderik, geladen met stukgoederen, gedestineerd naar Riga, blijkens eenige daarvan gevonden papieren, waaronder het manifest of ladingsboekje; gevoerd geweest door den kapitein *A. H. Meijboom*, van de Lemmer. De geheele equipage, bestaande uit 8 man, acht man, is bij deze ramp omgekomen, niettegenstaande de schilvisschers van het moddergat alle mogelijke hulp tot redding hadden beproefd.

Des zaturdags daaropvolgende bevonden zich nog twee matrozen in den mast, doch hadden de ter redding toegesnelde visschers zoodanig met de woedende golven te worstelen, dat zij eindelijk van krachten uitgeput den moed moesten laten zinken om meerdere hulp aan te bieden, hoewel dan ook tot op een kleinen afstand van het wrak genaderd, waarop kort daarna de masten vielen en de beide lijdende medebroeders ook weldra den dood in het bruisende element vonden.

Het schip is totaal stuk geslagen en de Engelschmansplaat schier bezaaid met wrakhout en beschadigde stukgoederen der lading. Slechts eene geringe hoeveelheid der lading is of zal worden geborgen. Maandag jl. zijn er drie lijken aan wal gebragt.

— Men schrijft uit Emden: Men is met man en magt bezig, de batterijen bij Nesserland, Petkum, en de Knock te versterken. Alleen klagen de manschappen over het slechte weder, want iederen avond zijn zij meer door regen en koude dan door den arbeid uitgeput. De hoofdofficier *Opperman* en andere officieren der genie leiden den arbeid.

KAMPEN 20 April. Van dag tot dag worden op het eiland Schokland woningen afgebroken en begeven zich de opgezetenen naar hier en elders; aan ieder die afbreekt wordt eene som van ƒ 50 voorgeschoten, om wanneer hij elders gevestigd is, het surplus van den koopschat van het rijk te ontvangen. Met den 1sten Julij e. k. wordt het eiland ontvolkt zijn. De ambtenaren weten hunne bestemming nog niet. Was het eiland niet veel, toen bij en meker aan de gebouwen nog geene slag m heddden toegebragt, het is het gelijk aan eene verwoeste plaats, met bijpende armoede, [illegible] der slechte visch vangst in de laatste stormachtige dagen.

— Den 9den Julij eerstkomende is het 50 jaren geleden dat wijlen de heer mr. *J. W.* baron *van Dedem* de eerste spade in den grond heeft steken, om de door hem ontworpen Dedemsvaart te laten graven. Men is aan de Dedemsvaart voornemens, dien dag feestelijk te herdenken door het oprigten van een monument voor den ontwerper, hetwelk minstens op ƒ 1500 geraamd wordt en waarvoor bijna geheel aan die vaart en te Hasselt is ingeteekend.

— De persoon *H. K.*, veenarbeider alhier, schuldig aan [illegible] door de arr. regtbank ter zake van mishandeling, enz. van een aan zijne zorg toevertrouwd negenjarig dochtertje, veroordeeld met bevel tot gevangenhouding [illegible], is gisteren, na eenige dagen ongesteld te zijn geweest, aan eene zenuwberoerte in [illegible] alhier overleden.

's GRAVENHAGE 20 April. De Regering heeft aan de leden der Tweede Kamer toegezonden een ontwerp van wet tot regeling van de loodsdienst voor zeeschepen. Binnen weinige dagen worden verwacht de antwoorden der Regering omtrent de spoorwegen, met eene gewijzigde concessie aan de heeren *Sloet-Reuchlin*, en eene voorloopige concessie aan de hh *Bredius Sijpesteijn* voor den zuidelijken spoorweg.

De *Dordrechtsche Ct.* meldt daaromtrent het volgende:

"Wij vernemen van zeer goederhand dat door de Regering aan de heeren *J. P. Bredius* en Jonkhr. *J. W. van Sypesteyn* de concessie is verleend voor den Zuiderspoorweg, loopende van Rotterdam langs Dordrecht, met eene vaste brug over het Hollandsche Diep, naar Breda, Tilburg, 's Hertogenbosch, Helmond Venlo en de Duitsche grenzen, ter aansluiting aan het Duitsche spoorwegnet; voorts van Venlo over Roermond naar Maastricht, ter aansluiting aan den Aken-Maastrichtschen en den Luikschen spoorweg; en dat in deze concessie ook is begrepen de aanleg der lijn van Vlissingen over Middelburg, Goes en Bergen-op Zoom naar Rosendaal en Breda.

"Wij vernemen tevens, dat de voorwaarden dier concessie alle uitzigt op welslagen aanbieden. Wij zullen die later mededeelen, zoodra zij ons met meer zekerheid bekend zijn."

— Krachtens de daartoe door den Koning verleende magtiging, heeft de minister van binnenlandsche zaken ter kennis van het gemeentebestuur van Amsterdam doen brengen, dat de aanleg van een kanaal, ter verbinding van Amsterdam met de Noordsee, door of langs het IJ en door Holland op zijn smalst, met eene haven aan de Noordzeekust, door de Regering zal worden bevorderd, behoudens de bekrachtiging der wet, voor zoo ver die vereischt wordt; en dat de middelen zullen worden beraamd om tot den aanleg van zoodanige verbinding te geraken.

ROTTERDAM, 12 April. Gisteren is alhier de derde algemeene vergadering gehouden van deelhebbers in het Zeemanshuis. Het bij die gelegenheid medegedeelde verslag, hetwelk van voortdurenden bloei en vooruitgang dier inrigting getuigde, behelsde onder anderen de volgende bijzonderheden:

"Het aantal zeelieden, in het Zeemanshuis opgenomen, is tegen het voorgaande jaar verdubbeld, en bedroeg 702, terwijl het aantal kostdagen 13,408 beliep, tegen 6746 dagen in 1857. Derhalve waren gemiddeld 36 zeelieden in het huis, terwijl elk hunner 19 dagen daarin verbleef.

"De ontvangsten voor logies- en verteringskosten bedroegen ƒ 13,840,69 tegen ƒ 6938,69 in het vorige jaar.

"Over het algemeen kunnen wij niet dan tevreden zijn over het gedrag der zeelieden in het huis opgenomen, en indien zich eenige weinige kenmerkten door overdreven eischen, betoonde zich verreweg het grootste aantal tevreden en dankbaar voor het aldaar genotene.

"Sedert eenigen tijd werden des Zondags, in eene afzonderlijke kamer door geestelijken en leeraren der verschillende gezindheden, godsdienstige toespraken gehouden aan diegenen der zeelieden, welke zich daartoe aanmeldden. Dit aantal was niet onbelangrijk.

"Wij kunnen niet dan een tevreden en dankbaren blik op den afgelegden weg slaan. Bij veel tegenstand heeft het ons niet aan aanmoediging ontbroken. Reeds in de eerste dagen na de opening van het Zeemanshuis ondervonden wij die aanmoediging in een voorval, dat wij ons veroorloven u bij het einde van dit verslag mede te deelen.

"Bij de afbetaling in het Zeemanshuis eener equipage bevond zich een matroos in dusdanigen beschonken toestand, dat hij bijna geen besef had van hetgeen er rondom hem omging. Onze wakkere directeur, begrijpende dat, indien hij zoo het huis verliet, hij groot gevaar zou loopen des anderen daags weinig meer van zijne ontvangene gagie, ongeveer ƒ 160, terug te vinden, besloot, hem, met behulp van een zijner landslieden, in het huis woonachtig, aldaar te houden, en bragt hem, bijna in eenen bewusteloozen toestand, op een der kamertjes, terwijl hij zijn geld in bewaring nam. Den volgenden morgen was die matroos zeer verwonderd zich aldaar te bevinden, doch besloot, op aanraden van den directeur, in het huis te blijven, en vroeg hem dagelijks zooveel van zijn geld als hij lust had te verteren. Na twee of drie dagen gaf hij zijne bevreemding te kennen, dat zijn geld nog niet op was, zeggende dat sedert drie jaren dat hij van Rotterdam voer, het nooit langer dan drie dagen geduurd had. Hierover nadenkende, begreep hij dan toch, dat dit geld nuttiger te besteden was, en besloot met het overschot, zijnde ongeveer ƒ 100, zijne oude moeder in Munsterland, die hij, sedert hij varende was, nooit weer was gaan zien, te verblijden, en werkelijk vertrok hij den volgenden morgen over Utrecht daarheen. Zie, die zoon, die tot zijne oude moeder wederkeerde, was ons de schoonste triumph op onze tegenstanders en als een blijk, dat de zegen van boven op onzen arbeid rust."

— Rotterdam is op dit oogenblik, op eene na, de ongezondste stad van ons geheele rijk. Van 1840 tot 1751 was de sterfte gemiddeld 1 op de 29. Het sterkst komt de ongezondheid der stad uit, als men de sterfte bij de kinderen tot 10 jaren en van de ouden na 50 jaren nagaat. In Amsterdam b.v., dat ook niet onder de gezondste plaatsen kan worden geteld, bedragen de sterfgevallen van kinderen beneden de 5 jaren, iets meer dan een derde, te Rotterdam niet veel minder dan de helft der geheele sterfte; van 5 tot 10 jaren in Amsterdam 2/5, in Rotterdam meer dan de helft der sterfgevallen. Na 50 jaren komen in Amsterdam nog 30 pCt. der sterfgevallen voor, in Rotterdam niet meer dan 27 pCt.

's GRAVENHAGE. 22 April. Verscheidene bladen hebben in de laatste dagen gemeld, dat Nederland en Belgie, met het oog op den dreigenden staat van zaken, een defensief tractaat met elkander hadden gesloten. Dit berigt is reeds in der tijd door ons tegengesproken. De *N. R. Ct.* deelt thans van eene goed onderrigte zijde dienaangaande het volgende mede:

"De Fransche gezant, te 's Hage, de baron *d'André*, wendde zich tot onzen minister van buitenlandsche zaken met de vraag, in hoeverre het berigt der dagbladen waar was, volgens hetwelk tusschen Belgie en Nederland een tractaat was gesloten, waarbij beiden elkanders grondgebied wederkeerig waarborgden. Onze minister antwoordde hierop, dat zoodanig tractaat niet bestond, en beriep zich ten dien einde op de onzijdigheidsverklaring, welke onze regering onlangs bij de vreemde hoven had afgelegd. Hierna en wel op den 30sten Maart, zond de Belgische regering eene vertrouwelijke circulaire aan hare diplomatische agenten in het buitenland nopens dit beweerde tractaat. In die circulaire wordt het bestaan daarvan insgelijks ten eenenmale ontkend, terwijl Belgie's diplomatieke agenten tevens mondeling verklaarden, dat zulk een tractaat nutteloos en ongerijmd was, eensdeels omdat Belgie's onzijdigheid bij de tractaten was gewaarborgd en anderdeels omdat het door een offensief tractaat zijne onzijdigheid zou verliezen."

— Eergisteren is bij den hoogen raad behandeld het beroep in cassatie, ingesteld door *A. B. Rignalda* tegen een arrest van het hof in Friesland, waarbij hij, ter zake van brandstichting in zijne eigene fabrijk, is veroordeeld tot eene tuchthuisstraf van 10 jaren. Na het uitgebragte rapport door den raadsheer *Voorduin*, heeft de heer mr. *L. Metman*, voor den requirant een middel van cassatie voorgedragen, bestaande in schending van 434 C. P., doordien het hof de misdaad aanwezig heeft geoordeeld op het bloote feit van het in brand steken van eigen goed, zonder daarbij tevens te hebben uitgemaakt, dat het doel bij den besch. bestond om een ander te benadeelen. Pleiter heeft het middel uitvoerig toegelicht en geconcludeerd tot vernietiging van het arrest. De advokaat-generaal *Römer* zal den 27sten dezer conclusie nemen.

HARLINGEN 17 April. De storm welke vrijdag ll. heeft gewoed, rigtte ook in de omstreken van Meppel verwoestingen aan. Boomen van verschillende zwaarte zijn ontworteld, eene menigte pannen is van de huizen en kerken gewaaid. De stoomboot van Amsterdam op Zwolle heeft van 's morgens 11 uren tot 's nachts 2 uren rondgekruist, zonder voor- of achteruit te komen, totdat zij ten laatste onder Schokland kwam. Zaturdag morgen te 9 uur kwam de bootwagen te Meppel aan. De schroefstoomboot van Meppel op Zwolle had het mede benauwd op hare terugreis naar hier op het Zwarte Water. Tusschen Hasselt en Zwartsluis is zij tegen de daarstaande wilgenboomen geslingerd en kon, trots alle bekwaamheid van den machinist en de bedrevenheid van den stuurman, geen slag vooruitkomen. Zij was genoodzaakt naar Hasselt terug te keeren, vanwaar de passagiers, die bange oogenblikken hadden verduurd, met een grooten wagen herwaarts zijn gebragt.

GRONINGEN 20 April. Gisteren, in den vroegen morgen, werd er te Aduard, bij *J. Tilman*, schuitevaarder van daar op Groningen, aan de venster geklopt. Naar buiten gaande, zeide men hem, dat er iemand in het water lag, dien men bereids aan den kant had, en naderbij komende ontdekte hij tot zijn niet geringen schrik, dat het zijne echtgenoot was, die men daar trachtte op te halen. De ongelukkige vrouw moet voor eenigen tijd erg geschrikt hebben door een ongeval, haar zoon overgekomen, zoodat zij sinds dien tijd steeds in hare verstandelijke vermogens gekrenkt scheen; althans is zij dien nacht uit het bed gegaan, zonder dat een der huisgenooten er iets van bemerkt heeft, en moet zoo in het water zijn geraakt, waaruit zij vervolgens levenloos is opgehaald.

HARLINGEN, 17 April. Onze kusten getuigen weder, welke zeerampen l.l. Vrijdag hebben plaats gehad. De wind, die bij Z.W. wind, in den namiddag plotseling uit het N.W. losbrak en in 't hevigste aan een orkaan grensde, joeg eene menigte schepen op lager wal en deed vele stranden.

Bij Texel, Vlieland en Terschelling telt men verscheiden en daaronder groote schepen gezonken of gestrand. De stoomboot *Stad Amsterdam*, van Hamburg komende, kon niet meer tegen het woedende element inwerken en joeg met volle stoomkracht te Terschelling op het strand. De equipage en de passagiers werden gered en de laatsten hier gisteren avond behouden aangebragt. Men hoopt, dat de stoomboot ook nog gered kan worden.

De noordsche brik *Josephine*, kap. Andersen, van Amsterdam naar Noorwegen, is hier gisteren door twee loodsboten masteloos binnengebragt. Van de hier te huis behoorende ballastschepen, die bij de ballastplaats lagen, sloegen twee voor het anker weg; het eene schip verloor het roer, doch is behouden binnengekomen, maar het andere zonk met schipper en knecht, die beide omkwamen.

Gedurig wordt hier geborgen of gevonden tuigaadje aangebragt. Heden morgen vond een visscherschuit in het Vlie drie masten, met al het zeil en touwwerk aan elkander vereenigd. Met behulp van eene andere schuit werd de vond op sleeptouw genomen en in den laten avond binnengebragt.

Het hier te huis behoorende kofschip *de Handhaving*, kap. J. de Jong, van Noorwegen komende, is letterlijk over klippen en banken heengestormd en na eene reis van ruim anderhalf dag binnengekomen.

Onder de voorbeelden van bijzondere bewaring moeten wij eindelijk nog melden de redding van de equipage van de hier tehuis behoorende hekschuit *het Vertrouwen*, kap. H. Ploeg. Vrijdag morgen verliet dit vaartuig met nog zes andere schepen [waarvan men tot nu niets weet] de reede van het Vlie.— Toen de storm opstak keerde hij terug, om zoo mogelijk, weder binnen te komen, hetgeen gelukte. Een Spaansche schoener volgde zijn voorbeeld, maar geraakte aan den grond. Kap. Ploeg zag dit, keerde terug en had het geluk de equipage, bestaande uit tien man, te redden. Niet lang daarna geraakte hij echter zelf aan den grond, en naauwelijks hadden de Spanjaarden bemerkt, dat het schip in zinkenden toestand verkeerde, of zij sprongen in hunne eigene boot, gevolgd door een der beide scheepsjongens van Kap. Ploeg. Zij sneden, misschien in de verwarring, ook de vanglijn los der boot, die bij het schip behoorde, en waarin zich de stuurman bevond, om die het vertrek gereed te maken. Beide booten werden na door den golfslag voortgedreven en weldra aan het Vertrouwen, waarop zich nog kap Ploeg, een matroos, een jongen en de Engelsche loods van het verongelukte Spaansche schip bevonden, uit het oog.

De Spanjaarden ontmoetten weldra eene ledige boot, die zij aanhielden. Hun kapitein wilde nu eenige manschappen daarin doen overgaan, maar zij verklaarden allen bij hun bevelhebber te willen blijven. Daarop ging de scheepsjongen van kapitein Ploeg er alleen in over en verdween weldra uit het oog. Zijn moed werd echter beloond. Achter Makkum sloeg hij over een haard; bij de tweede haard sprong hij uit de sloep en kwam behouden op den zeedijk en vervolgens te Makkum, waar ook de Spanjaarden aankwamen. Gisteren morgen werd kapitein Ploeg met zijne bijhebbenden door de Vlielander loodschuit No. 6 gered en hier aangebragt. Zij hadden den geheelen nacht in den mast gezeten. Nu werd nog alleen de stuurman vermist, over wiens lot men zeer bezorgd was; maar gisteren avond keerde ook die hier gezond terug. Hij was nog Vrijdag behouden te Workum aangekomen. Allen mogen zich dus in hun behoud verheugen, en groot is de blijde deelneming, die hunne, bijna wonderachtige redding, hier heeft verwekt.

AMSTERDAM, 22 April. Wij vernemen, dat de heer C. Schakel alhier octrooi heeft aangevraagd voor eene door hem uitgevonden machine, om appelen en aardappelen te schillen. Men zou daardoor in een uur 1000 stuks die beweging kunnen doen ondergaan.

— Voor de regtbank alhier staat teregt Simon Aaron Aap, oud ongeveer 60 jaren, ter zake van verschillende diefstallen, als van een gouden horlogie, kanten voile enz. Als bijzonderheid verneemt men, dat deze persoon reeds vroeger veroordeeld is geweest tot eene gezamenlijke tuchthuis- en gevangenisstraf van drie en dertig jaren en drie maanden.

— Te Talfsen is dezer dagen een zekere v. d. K. [bekend onder den naam van de oude Muts] overleden. De man leefde zoo zuinig, dat zijn kostuum slechts uit een zwart linnen buis en een broek bestond en dat kousen hem vreemd waren, naar men verneemt, bedraagt zijne nalatenschap ongeveer ƒ 25,000.

— Men verneemt, dat C. A. Gunkel, tegen het arrest van het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland van Zaturdag j.l. waarbij hij tot de doodstraf is veroordeeld, in cassatie is gekomen.

BELGIE.

Men denkt dat in de wetgevende kamers van Belgie nog in den loop der tegenwoordige zitting, die voor de helft der maand Junij aanstaande moet worden gesloten, het stelsel van de verdediging des lands door de regering weder in behandeling zal worden gebragt.

Zoo als men weet, werd in het begin dezer zitting een ontwerp van wet dienaangaande door den minister van oorlog bij de kamer ingediend. Daarbij was een geconcentreerd stelsel van defensie aangenomen, waarvan Antwerpen wegens zijne gemakkelijk open te houden communicatie met de zee en wegens zijne ligging in een voor overstrooming vatbaar land het hoofdpunt zou zijn en waarheen ook de zetel der hooge regering in den uitersten nood zou worden verplaatst. Tot betere versterking van Antwerpen, zou dan aan de noord-oostzijde der stad eene nieuwe omwalling, gedekt door eenige afzonderlijke forten, worden gebouwd, welke de voorsteden niet insluiten zou. Deze voordragt is verworpen, vooral omdat het voorgestelde plan niet afdoende zou zijn, maar bij voortgaande uitbreiding der stad met der tijd aanvulling zou behoeven. Velen, en ook de Antwerpenaren zelven, gaven de voorkeur aan het plan eener nieuwe omwalling van de geheele stad, welke ook de voorsteden zou omvatten en de handels entrepots, dokken, scheepswerven enz. buiten bereik van een bombardement zou stellen, welk plan door het Gouvernement geenszins afgekeurd, maar alleen wegens de meerdere kostbaarheid der uitvoering vooralsnog minder verkieslijk werd geacht.

Thans is de zaak door den nieuwen minister van oorlog, den generaal Chazal, wederom en met kracht aangevat en men acht het waarschijnlijk, dat het gouvernement thans, bij de bedenkelijke gesteldheid van Europa, het meer afdoende plan tot versterking van Antwerpen omhelzen en besluiten zal tot de groote werken, voor wier kostbaarheid het onlangs nog, toen er geen dadelijk gevaar van eene vredebreuk in Europa bestond, terugdeinsde, waarmede waarschijnlijk eenige vermeerdering der Belgische oorlogsmarine, die thans niets beteekent, zou gepaard gaan.

ITALIE.

De wetgevende kamers van Sardinie houden nog van tijd tot tijd zitting, maar hare beraadslagingen zijn niet van dien aard, dat zij verandering in de staatkunde des gouvernements zouden kunnen brengen.— In de zitting van den 12den dezer heeft de heer Solaro della Margerita, het hoofd der conservative oppositiepartij, in de kamer van afgevaardigden, verklaard dat hij de regering in hare gewaagde staatkunde niet wilde tegenwerken, maar evenmin in de verantwoordelijkheid daarvoor wilde deelen. De genoemde redenaar drukte zich ongeveer aldus uit:

"Wij zijn niet ongevoelig voor de angsten des lands zijne onafhankelijkheid, zijne eer, de roem onzer wapenen gaan ons ter harte. Wij zien de ongerustheid welke het vooruitzigt op de naderende gebeurtenissen verwekt, en wij zouden zoo gaarne willen geruststellen. Wij zouden wenschen dat alle vrees verdwenen ware; doch vaderlandsliefde maakt het ons ten pligt onze wenschen, hoe regtmatig zij ook zijn, ten offer te brengen, ten einde den gang der zaken niet te belemmeren.

Ik zal dus den President-minister niet vragen, wat onze aanspraak is met Frankrijk, onze verstandhouding met Rusland, onze betrekking met Engeland, Pruissen en de andere staten van den Duitschen Bond. Ik vertrouw dat hij in staat is om dienaangaande voldoende ophelderingen te geven. Ik rigt dus geenerlei vraag tot hem; maar in dit hoog ernstige tijdsgewricht zal het niet ongepast zijn, zoo ik eene waarschuwing aan den geëerden graaf de Cavour rigt.

Gedurende verscheidene eeuwen en onder velerlei wederwaardigheden heeft ons land, hetwelk wel niet zeer uitgebreid is, maar toch geen lijdelijk toeschouwer der groote worstelingen van Europa is geweest, altijd onder de andere natien van meer of minder magt de achting en het aanzien, waarop het roem draagt, behouden. Dat aanzien heeft het door zijn beleid en politieke schranderheid niet alleen, maar ook door zijne dapperheid op het slagveld verworven.

De graaf de Cavour neemt eene ontzettende verantwoordelijkheid op zich, bij ons niet alleen, maar ook bij onze nakomelingen, indien ooit dat aanzien door het misleken zijner politieke berekeningen afbreuk mogt lijden. Ik vraag niet, welke maatregelen hij zal nemen om voor alle gebeurlijkheden de binnenlandsche rust te verzekeren, om ons land voor rampen en schokken te behoeden. De graaf de Cavour is niet verpligt om die maatregelen te doen kennen; maar hij moet op zoodanige maatregelen bedacht zijn als in het belang der natie, welke het oog op hem gevestigd houdt, in werk stellen. Hij zal ze te werk stellen, hoop ik; maar het is niet overbodig hem de noodzakelijkheid daarvan te herinneren.

De hemel ga aan hij onder de naderende gebeurtenissen. Deze bede uit ik niet zonder zekere bedachtheid, even als voormaals Hanno, toen hij, blakende van vaderlandsliefde, de Carthagers vermaande om den oorlog tegen de Romeinen niet te ondernemen.— Ik vrees niet dat mijne woorden verkeerd opgevat zullen worden: Hanno voerde het woord in eenen barbaarschen tijd en tot een woest en opgeruid volk; ik spreek tot verlichte medeburgers, in eene eeuw van beschaving, in eene vergadering die aan ieder vrijheid van denken en spreken gunt.

Ik stel mij ten pligt voortaan over alle politieke vraagstukken te zwijgen. Het zal nooit kunnen worden gezegd, dat ik de staatbelangen achterstel uit zucht om oppositie te maken en dat de afgevaardigden van de regterzijde, die in mijne denkwijze deelen, nadeel aan het algemeen belang hebben gedaan."

— Het aantal manschappen uit de verschillende staten van Italie, die als vrijwilligers bij het Sardinische leger zijn ingelijfd, moet nu reeds 20,000 bedragen. Wel een bewijs dat de hartstogten in Italie zijn opgewekt en dat het niet zoo gemakkelijk zal vallen om die tot bedaren te brengen, wanneer de oorlog niet mogt uitbreken. In brieven uit Turyn wordt dan ook reeds de vrees uitgedrukt dat, zoo Sardinie tot den vrede mogt besluiten, eene omwenteling in Italie daarvan het gevolg zoude zijn. Oostenrijk komt intusschen, volgens de laatste berigten, de revolutie reeds voor en staat met de hand aan het zwaard, gereed om tegen Sardinie op te rukken.

In een schrijven uit Turyn van den 15den dezer aan den Londenschen *Morning Herald* lezen wij het volgende:

"De man, die hier trapswijze de hoogste mate van populariteit te bereikt, is Garribaldi, de aanvoerder van vrijscharen, welke in dienst der Romeinsche republiek Rome tegen de Fransche troepen verdedigd heeft, en thans door het Sardinische Gouvernement met het bevel over de Italiaansche vrijwilligers belast is. Dus hadden diegenen gelijk, welke reeds dadelijk voorspelden dat, indien de aanvang der vijandelijkheden lang vertraagd wierd, dit uitstel ten voordeele der revolutionaire partij zou strekken en niet minder noodlottig dan werkelijke oorlog zou zijn. Graaf de Cavour is niet meer de man van den dag: zijne staatkunde is dikwerf ongelukkig geweest,—zijne bezoeken, buitenslands aan hooge personaadjes gebragt, hebben geene zigtbare uitwerking gehad,—hij aarzelt Parma en Modena in opstand te brengen. Door deze omstandigheden, en vooral door de laatste, heeft hij het vertrouwen verloren van de volksmenigte, die ieder denkbeeld hetwelk haar in het hoofd komt, geredelijk voor uitvoerlijk houdt. De Cavour is dus thans minder in tel, en de held van Rome, zoo als Garribaldi genoemd wordt, rijst dagelijks in de gunst des publieks. De vrijwilligers vertrouwen alleen op hem en kunnen niet begrijpen dat hij nog niet met eenen hoogen rang bekleed is. Zijn portret hangt in alle prentwinkels hier ter stede, en onder de volkshoopen, welke het beschouwen, hoort men dikwerf aanmerkingen als deze: "dat is de regte man voor ons! hij althans zou den tijd niet verbeuzelen met het schrijven van lange, droge vertoogen, terwijl hij over 80,000 man beschikken kan." Uit het standpunt dier lieden is deze aanmerking juist, en daarom is de toenemende populariteit van Garribaldi gevaarlijk.— In zijn hart is hij een opregte republikein; maar hij is bekrompen van verstand en daardoor is hij in de magt van elken behendigen zamenzweerder, die de gave der overreding bezit. Te Rome liet hij zich door Mazzini regeren en te Turyn zal het zekerlijk ook niet ontbreken aan lieden die hem als werktuig willen gebruiken.

"Doch er is hier "een" man die weigert Garribaldi als veldheer te erkennen, namelijk de minister van oorlog, generaal La Marmora. Hij is niet te bewegen om dien zoogenaamden generaal bij zich te ontvangen om zijne aanstelling te onderteekenen of hem op eenigerlei wijze te erkennen. Even zeer afkeerig is hij van het aannemen van vrijwilligers, en hij wil zich niet inlaten met de vorming van vrijwilligerscorpsen. Deze taak heeft de heer de Cavour, welke voor alle ambachten geschikt schijnt, op zich moeten nemen. De Koning trachtte den generaal La Marmora tot andere inzigten te brengen, maar vruchteloos; de generaal antwoordde: "Ik ben tien jaren bezig geweest om weder een regelmatig leger voor Uwe Majesteit te vormen; het is nu ten strijde gereed, en ik kan voor zijne dapperheid en krijgstucht instaan; doch zoolang Uwe Majesteit mij het bestuur der krijgsmagt toevertrouwt, zal ik daarin niet weder ruwe en revolutionaire bestanddeelen laten brengen.

Er heerscht eene koortsige zucht om vrijwillig dienst in het Sardinische leger te nemen, maar het opmerkelijkste daarbij is, dat de onderscheidene regeringen met blijkbaar genoegen de benden vrijwilligers uit haar land naar Sardinie zien vertrekken; zij zijn doordenkend genoeg om te begrijpen dat de tegenwoordigheid van die heethoofdige en niet zeer naauwgezette lieden in haar land eene bron van aanhoudend gevaar zoude zijn, en zij verhengen zich over hun vertrek. Oostenrijk zelfs laat hen oogluikend trekken en bepaalt zich tot strenge waakzaamheid om het desorteren van manschappen van zijne Lombardische regementen te beletten."

— Tijdingen uit Napels van den 19den dezer melden, dat de Koning zich iets beter bevindt; zijne borst is ruimer; hij is echter door de koortsen afgemat.

FRANKRIJK.

Men maakt zich in Frankrijk niet weinig besorgd over de jaarlijks meer en meer achteruitgaande zijdekultuur in het Zuiden des lands. Volgens berigten uit Lyon en omstreken, was de opbrengst in 1858 veel minder dan het vorige jaar, verscheidene oorden waren in den loop des jaars door de ziekte der moerbeziën-boomen geteisterd en de plantingen vernield.— Reeds in 1858 moest Frankrijk negen tiende der eijeren, die het behoefde voor de zijdeteelt, van buitenslands ontbieden; en nu kan zijne binnenlandsche teelt naauwelijks in een twintigste dier behoefte voorzien. De in verscheidene oorden gedane proefnemingen schijnen tot de overtuiging te hebben geleid, dat de ziekte, welke sedert vele jaren voor de zijdeteelt zoo verderfelijk is, niet zoo zeer de boomen, dan wel de eijeren en rupsen treft, voor welker behoud zeer veel zorg vereischt wordt. In sommige oorden van het zuiden, die tot hiertoe van de ziekte gespaard bleven, werden goede eijeren en een rijke oogst verkregen, doch die schijnen slechts in de begunstigde streken te gedijen. Hoe het zij, men acht het noodzakelijk uit het verre oosten nieuwe zijdewormen te doen overkomen. De invoer uit Perzie en China heeft tot hiertoe aan de verwachting niet beantwoord, maar men schrijft dit toe aan de slechte lading in het scheepsruim en het gebrek aan noodige zorg gedurende de reis. Het *Journal d'Agriculture* wenscht dat het Gouvernement voor den invoer der zijdewormen uit China en Persie een schip der marine gebruiken, ten einde de poppen behoorlijk verzorgd en in goeden staat overkomen.

— Een eenvoudig horlogiemaker, in een dorpje nabij Chatillon, heeft een toestel uitgevonden, waarmede een man elken dag tweehonderd paar klompen, van alle grootte, van alle model en zeer fijn bewerkt kan vervaardigen.

— De Fransche akademie heeft weder een harer beroemde mannen verloren, den heer de Torqueville die in den ouderdom van 54 jaren is overleden. Na van 1826 tot 1830 verschillende regterlijke ambten bekleed te hebben, werd hij naar de Vereenigde Staten gezonden, om daar het penitentiair stelsel te bestuderen. In 1835 gaf hij zijn belangrijk werk *la Democratie en Amerique* in het licht, hetwelk Royer Collard een vervolg op *Montesquieu* noemde. Hij heeft ook eene vrij belangrijke staatkundige rol vervuld. Den 3den Junij 1849 minister van buitenlandsche zaken geworden, verliet hij den 3den October het kabinet weder. Den 2den December, bij den "coup d'état" van Napoleon, in de gevangenis geworpen, werd hij weldra op vrije voeten gesteld en leidde sedert dien tijd een ambteloos leven.

DUITSCHLAND.

De Oostenrijksche aartshertog Albrecht is den 18den uit Berlijn naar Weenen teruggekeerd. Ofschoon het eigenlijke doel van zijne reis nog niet bekend is, wordt er toch niet aan getwijfeld, of zij zal van gunstigen uitslag zijn op eene naauwere verbindtenis tusschen Oostenrijk en Pruissen. Van eene goed onderrigte zijde wordt gemeld, dat zoodra Duitschland mogt worden bedreigd, er onder het opperbevel van den prins regent van Pruissen, door Oostenrijk en Pruissen eene legermagt ter sterkte van 280,000 man aan den Rijn zal worden bijeengetrokken, aan hetwelk de overige bondstroepen zich dan zouden aansluiten.

Tusschen de Duitschers en Franschen is reeds een veldslag in het klein geleverd. Deze viel voor in het dorpje Windhoff in den Paltz aan de Fransche grenzen. Voor de herberg zaten zes Duitsche jonge lieden, twee Fransche commiezen en nog eenige andere Franschen uit den omtrek. Het gesprek kwam op den tegenwoordigen toestand, waaruit een der Franschen aanleiding nam om de Beijerschen bierkruiken te noemen. Er kwam twist, waarin de kastelein, die vroeger in Fransche dienst geweest was, zich met deze woorden mengde: "Wij zullen de Beijersche bierkruiken weldra den rug smeren." Nu werd men handgemeen. De kastelein haalde een degen en sloeg er links en regts mede rond. De strijdenden stonden weldra op den straatweg tegenover elkander geschaard. Een der commiezen schoot zijn geweer af en wondde een Duitscher aan den schouder.

Hierover woedend geworden, ijlden zijne landgenooten te hulp, en bragten den commies zulke ernstige kwetsuren toe, dat men voor zijn leven vreest. De Duitschers zijn allen min of meer gewond, maar ofschoon zij de minst talrijke waren, sloegen zij toch de Franschen op de vlugt. Men heeft hen natuurlijk gevangen genomen, maar hoopt algemeen dat zij weder op vrije voeten zullen worden gesteld, daar men in hunne daad slechts zelfverdediging ziet, en zij door de anderen getard geworden waren. De kastelein zit ook in den kerker, maar daar hij aanleiding tot het gevecht gaf, gelooft men dat hij er niet zonder kleerscheuren zal afkomen.

— Men weet dat eene zekere partij in Oostenrijk pogingen in het werk stelt om een besluit van 1817 waarbij aan de Joden de bevoegdheid wordt ontzegd om Christenen als dienstboden te hebben, weder van kracht te maken. Dit feit, dat men getracht heeft tegen te spreken, wordt nu weder bevestigd door de omstandigheid dat in Gallicie de kerkelijke overheid eener gemeente eene Jodin gelast heeft de min van haar kind weg te zenden, omdat deze eene Christin was. Ofschoon de geneesheer des huizes er zich in het belang van het kind ten sterkste tegen heeft verzet, werd de min echter weggezonden. Het kind overleed een paar dagen later. Men vraagt hoe het komt, dat de regering zulke zaken niet te weten komt of, zoo ja, waarom zij die dan niet straft.

ENGELAND.

— Het is naauwelijks twee jaren geleden dat men het eerst hoorde van Indische soldaten die patronen weigerden te gebruiken, welke met rundervet waren vervaardigd, zonder dat men daarop acht sloeg. Sinds is de groote opstand uitgebroken; Engeland had zijn uitgebreid Aziatisch rijk grootendeels verloren, maar heeft het geheel heroverd. Het overwigt van het gering getal Engelschen op de millioenen Asiaten is welligt nooit met meer glans in het licht getreden.— Delhi was bestormd, Lucknow ontzet, alvorens een enkel man uit Europa te hulp was genaderd.

Te regt zijn de Engelschen trotsch op de wonderen van dapperheid en volharding, welke hunne landgenooten in dat gedeelte der wereld hebben verrigt, en de dankbetuigingen en belooningen, welke thans den overwinnaars worden gebragt, komen voort uit den boezem der natie. Lord Derby en diens zoon, lord Stanley, voerden, de eerste in het Hoogerhuis, de tweede in het Lagerhuis, namens de regering het woord. Veel welsprekendheid werd daarbij niet ten toon gespreid en eenvoudig de daden der zich verdienstelijk gemaakt hebbenden opgenoemd. Lord Canning wordt graaf, lord Elphinstone gouverneur van Bombay; een Schotsch pair is tot baron der Vereenigde koninkrijken benoemd.

SPANJE.

In Spanje heeft eene gelukkig slechts zeer zeldzaam voorkomende procedure een aanvang genomen. De gewezen minister van openbare werken, *Esteban Collantes*, werd namelijk aangeklaagd 975,000 realen, (ongeveer ƒ 200,000) uit de staatskas te hebben verduisterd. De Cortes moest beslissen of hij in staat van beschuldiging zou worden gesteld. De zitting van den 12den dezer, waarin deze zaak behandeld werd, maakte de belangstelling van het publiek zoo overgroot, dat alle tribunes overbezet waren. De heer *Esteban* heeft zich met warmte verdedigd en gezegd, dat hij misleid was geworden. Het voorstel der commissie uit het Congres, welke de in beschuldigingstelling voorsloeg, is evenwel met overgroote meerderheid, 178 tegen 68 stemmen, goedgekeurd. Onderscheidene leden hebben het voorstel der commissie verdedigd, en opmerkelijk is het, dat onder de 68 leden, die voor de onmiddellijke vrijspraak van den oud-minister stemden, niet één tot zijne verdediging is opgetreden. Men ziet hier een bewijs te meer in, dat de zaak van den beschuldigde hopeloos is.

De gewezen minister had, na zijne veroordeling, de vergadering verlaten, en juist had hij zich met zijne familie aan tafel gezet, toen de politie binnenkwam, om hem den ongunstigen afloop te melden en hem tevens gevangen te nemen. Men gunde hem geen tijd om iets te beschikken, en bragt hem onmiddellijk naar de gevangenis, waar hij verblijven zal tot dat de senaat, geconstitueerd als hoog geregtshof, zijne vrijspraak of vonnis zal hebben uitgesproken.

De ministers hebben zich uit kieschheid buiten stemming gehouden.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. G[illegible], Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

WOENSDAG, 25 MEI 1859.

Boekbeschouwing.

J. Watts de Peyster. *The Dutch at the North Pole and the Dutch in Maine.* New York 1857, printed for the New-York Historical Society; 80 fo. in 8°.

Proofs considered of the early settlement of Acadia by the Dutch: being an appendix to the Dutch in Maine, 1858 10 fo. in 8°.

J. Watts de Peyster. *The battle of the Sound or Baltic, fought October 30th (O. S.) (November 9th N. S.) 1658, between the victorious Hollanders, under* JACOB, *Baron* [van] WASSENAER, *Lord of* OPDAM, *Naval generalissimus of the combined fleets of Holland and West Friesland enz. enz. and the Swedes, commanded by* CHARLES GUSTAVUS WRANGEL, *Lord High Admiral of the Swedish Realm, Field Marshal enz. enz. enz.,* 1858, Poughkeepsie, Platt & Schram, printers, 88 fo. in 8°.

(*Slot.*)

In de appendix tot deze brochure worden de gronden ontwikkeld en de bewijzen versterkt voor de stelling dat de Hollanders zich voor 1632 in Maine gevestigd hadden. Het herinnert ten aanzien der in het betoog besproken vestiging van Nieuw Plymouth aan de Puriteinsche kolonisten uit Holland kwamen, met het doel om zich aan den Hudson neder te zetten. En de vermelding van de aanvallen der Franschen waaraan de vroegste kolonisten in de meest oostelijke Staat der Unie waren blootgesteld, leidt den geleerden schrijver er toe om eenige bladzijden te wijden aan de mededeeling van de beschrijving der gruwelen door de Franschen in 1672 in Holland gepleegd, zooals die door den beroemden Franschen auteur Eugene Sue in diens "Histoire de la Marine française" geboekstaafd zijn.—

In de derde der hierboven genoemde brochures verplaatst de geleerde schrijver zijne lezers ver van de ruwe onherbergzame koude van den Noordpool, ver van het zachte vruchtbare klimaat van Maine, naar de kusten van de Baltische zee. De zeventiende eeuw is ook daar het tijdperk, waarin de daden der Hollanders den roem van den onpartijdigen geschiedschrijver waardig zijn. Ons klopt het hart sneller en een gevoel van innigeerkentelijkheid rijst in ons op wanneer wij een burger der groote Amerikaansche republiek, een lid van een hirer aanzienlijkste geslachten, een man die de wetenschap om der wetenschaps wille, en de waarheid die ze hem onthult om der waarheids wille lief heeft, bij den aanvang der rede aan zijne medeburgers hooren toeroepen: Ware de taal der Hollanders aan de Fransche taal gelijk geweest, die door hare mengeling van zoetvloeijendheid en kracht voor elke tongval geschikt is, terwijl zij zich tevens zoo wel aan de behoorlijke lippen der vrouw als aan die van den man, of ware zij, gelijk de Engelsche taal door den onwederstaanbaren invloed der ontwikkeling van den handel, vereenigd met een zamenloop van omstandigheden, voor alle volken onmisbaar geworden, wij zouden duizend malen meer dan nu gehoord hebben van de grootsche daden der Hollandsche natie, en de Hollanders zouden de toejuichingen der wereld gedeeld hebben met hunne naburen, hunne tegenstanders in afkomst, godsdienst en in alles,—en met hunne in den handel wedijverende mededingers, die zich veel hebben aangematigd, die veel hebben gestolen en van nog meer de eer hebben weggedragen zonder de magt, de vrijheid en den invloed die Engeland nu bezit, toe te schrijven aan dien Willem III, dien ernstigen doch edelhartigen Hollander van wien de welsprekende Gratton opmerkte, dat Hij en onze Washington de grootste mannen waren van den nieuweren tijd, en verder: Met de Spaansche tyrannij schudden zij de tyrannij van godsdienstige onverdraagzaamheid af. Bij dien kampstrijd van meer dan de helft eener eeuw maakten zij niet slechts hunne personen en eigendommen vrij, maar ook hun gevoel en hunne gedachten. Onverdraagzaamheid kon niet bestaan onder de schaduw van hunne driekleur, en Holland was de eerste Staat, die vrij was in de meest uitgebreide beteekenis van het woord.

Daar zijn slechts weinige lezers der geschiedenis die weten, dat een groot zeegevecht geleverd is tusschen twee takken van het Saxische of Scandinavische ras in de Sund of straat die de Baltische zee met de Noordzee vereenigt. Vraagt ge de namen van den overwinnaar en van den overwonnene, met uitzondering misschien van een op duizenden, allen zullen U antwoorden, op den 2 April 1801 werden de Deenen verslagen of hunne vloot genomen door de Engelschen onder Nelson. En dat is waar; maar even waar is het dat honderd drie en veertig jaren vroeger datzelfde strand getuige was van een even belangrijken zeeslag toen het hoofd der Saxische volkstammen, de onbedwingbare Hollander zijn driekleurige vaan ontrolde en de zeemagt verstrooide van Scandinavisch Zweden, onder bescherming van het gele kruis dat op dien tijd als overwinnaar gevoerd was van de zonnige banken der Donau af tot de met ijs bedekte boorden der koude stroomen, in het midden van het eeuwige ijs van den Arctic.

Nelson vernietigde Denemarken's magt toen de zon van Denemarken's voorspoed onderging aan den horizont van middelmatigheid in Europa.—

Opdam verbrak de zeemagt van Zweden toen de magt van Zweden's magt haar toppunt bereikt had, [illegible] de leeuw van Zweden, frisch en krachtig na zijne [illegible] binnen de keizerlijke grenzen [illegible] [illegible] den eenen zijner pooten op den verdrukten Poolschen [illegible], en met den anderen op den Deenschen [illegible] en triumpheerend zich de scheidsregter van Europa achtte.—

Nadat op den 26 Februarij 1658 het tractaat van Roeskilde tusschen Zweden en Denemarken gesloten was, verliet Karel X van Zweden op den 23 Junij desselfden jaars plotseling Zweden en na te Holstein zijn land- en zeemagt vereenigd te hebben, sloeg hij het beleg voor Kopenhagen ter verbazing zoowel van den Koning van Denemarken als van diens regering en van het volk. Dat geschiedde op den 6 Augustus 1658.

Het lot van Denemarken's bestaan scheen beslist te hebben. De hunwakelijk het gevaar dat de hoofdstad haar regering en de zwakheid harer onderdanen waren zijne magt niet sterk genoeg om zich zelve te [illegible]. Uitgeput lag er aan den voet van den overwinnaar wiens zwaard op hare keel gerigt was. Maar Frederik III, Denemarken's Koning had een [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] faith, from doubt and stigma free, en op de zijne diepe verslagenheid strekte hij de hand uit naar Holland. Ter beantwoording van dit dringend verzoek werd het gezantschap der Vereenigde Provinciën [illegible] was essentieel [illegible] de uitgebreidste zeevarende Republiek sinds tachtig jaren uitsluitend had.— De spoed waarmede deze magtige hulp was gereed gemaakt was ontstaan door de bemoeijingen van den Hollandschen Gezant aan het hof van Denemarken, Van Beuningen die, aan eene innige gehechtheid voor het Deensche volk, een bitteren afkeer paarde van de Zweden. Trouwens er werd weinig ontvreding vereischt om de Hollanders te overtuigen van de noodzakelijkheid van spoedige hulp, vermits bij het eerste berigt van den herniewden inval der Zweden in Zeeland, iedere stand der Republiek was verontwaardigd geworden.—

Karel X had zich gevleid dat hij bij Cromwell een vriend had die hem tot tegenwigt kon dienen voor de Staten Generaal. Hij hoopte dat de jaloezij des Protectors over de uitbreiding van de magt der Staten hem bewegen zou om hunne onderneming te dwarsboomen. Idele hoop. De protector stemde voorrens in met den Groot pensionaris De Wit, meenende dat de val van Denemarken en de uitbreiding van Zweden gevaarlijk moest zijn voor de vrijheid van Europa, voor de vrije zeevaart in de noordelijke zeeën en voor den handel van Engeland.

Door tegenwind opgehouden toefde Opdams vloot gedurende vier weken in de haven van Vlissingen.— Eindelijk kon ze zee kiezen, kwam den 28 October op de Skagen ten anker, zeilde, onder een zuidenwind op den 5den November, door het Kattegat en ankerde op nieuw bij den ingang der Sund.

De Zweedsche vloot was volgens des Konings levensbeschrijver, en lofredenaar Pufendorf zamengesteld uit 42 of 45 schepen der eerste klasse en in even goeden staat als de Hollandsche. Vele der oudste raadsheden van den Koning gaven hem den raad om de Hollanders niet aan te vallen voordat zij de Sund zouden zijn doorgevaren, terwijl zijne eigene opinie en de wensch van zijnen admiraal Wrangel een oogenblikkelijken aanval geschikter achtte. De Koning volgde den eerstgemelden raad en gaf zijne vloot bevel om te wachten, tot dat de Hollanders in de Sund zouden zijn.—Op den 8 November zeilde de Hollandsche vloot tot onder Kronborg, en zoodra als de schepen in het gezigt waren werd door den Zweedschen bevelhebber het signaal gegeven tot den aanval.— Tusschen 9 en 10 uren werden de vloten slaags. De naauwkeurigheid, waarmede door den schrijver de bijzonderheden van dezen zeeslag worden medegedeeld, zoowel ten aanzien van het getal der schepen als van het aandeel door elk schip aan den slag genomen moet iederen treffen. Uit den aard der zaak kan hier slechts eene schets gegeven worden. Eindelijk scheen het dat de beslissing van den slag zou afhangen van den strijd tusschen de twee Admiraal schepen. Het Hollandsche was omringd door Zweedsche, doch zes Hollandsche schepen kwamen toen aan den strijd deel nemen, en de Zweedsche Admiraal was weldra genoodzaakt om zich onder Kronborg terug te trekken. De Engelsche geschiedschrijvers, die door den heer de Peyster werden geraadpleegd zijn het allen eens over het belangrijke en beslissende der overwinning. Zij erkennen dat Kopenhagen, ware het niet ontzet door de Hollanders, zou hebben moeten vallen. In den nacht volgende op den zeeslag braken de Zweden het beleg voor de stad op met achterlating van provisie, huisraad en alles wat zij in den haast niet konden medenemen.

Ten betooge, zegt de S. ten slotte, dat hetgeen hier voren beschreven is, geen glans ontleent aan eene in partijdigheid gedoopte pen, willen wij de woorden mededeelen van een Engelschen geschiedschrijver, die het glansrijke der positie maalt waartoe *ons geliefd oud vaderland* gebragt was door den moed, de inspanning en de wijsheid zijner regeerders, en van zijn volk.

"Deze daden,"—de overwinning bij de Sund, de ondersteuning van Denemarken, de fnuiking van Zweden, en de onafhankelijke houding jegens Engeland waaraan de vroegere bladen gewijd waren—zegt Grattan, plaatsten de Vereenigde Provinciën op een hooger punt van glorie dan zij ooit bereikt hadden. Inlandsche tweespalt was plotseling verdwenen. De Algiersche en andere zeeroovers werden door eenige kleine expedities van de zee verjaagd. Door de bemiddeling der Staten werd de rust hersteld in onderscheidene kleine Duitsche Staten. Het evenwigt tusschen Frankrijk en Engeland was hersteld, en werd gehandhaafd door de magt der Staten. Handel en finantiewezen werden reorganiseerd. Alles scheen eenen langdurigen vrede te beloven en veel daaraan was verschuldigd aan de talenten en aan de onvermoeide energie van de Wit, en als om het goede werk der Europesche vrede de kroon op te zetten, werd in dit jaar tusschen Frankrijk en Spanje het tractaat gesloten bekend onder den naam van de vrede van de Pyreneën, eene roemrijke voltooijing van het tractaat van 1648, waardoor de vrede in het zuiden van Europa bevestigd werd, zooals door dat van Oliva de eendragt der noordelijke Staten hersteld werd en de voordeelen werden gewaarborgd, die door de *Vereenigde Provinciën* verkregen waren bij het tractaat van West Falen, geteekend te Munster den 14 October 1648 waarbij Europa, gedurende meer dan een halve eeuw verontrust door oorlog, in vrede geraakte en Holland vrij werd, bloeijend en magtig, het bolwerk der verdrukten, de toevlugtsplaats voor vrije gedachten en een veilige schuilplaats voor het menschelijke ras, het magtigste bondgenootschap dat ooit de regten der menschen verdedigde tot dat de *Vereenigde Staten* het juk van Groot Brittanje afwierpen en de Kampioen werden van verstandsontwikkeling, van vrijheid van denken en spreken, van vrijheid van grond en van vrijheid van verkeer, waar de banier met de sterren en de strepen ook moge wapperen, waarook hunne schepen zich vertoonen mogen met de vruchten en onschatbare zegeningen van Christelijke vrijheid en vooruitgang.

Bij zulke proeven van geschiedkundige onpartijdigheid mag de kinderlijke scherts van den schrijver der History of New York, en van de schetsen, die thans in het periodieke werk getiteld "The flag of our Union" voorkomen, door ieder wiens hart nog klopt voor het Vaderland met een medelijdend schouderophalen ter zijde worden gelegd bij de overtuiging dat ook menige Amerikaansche boezem gloeit voor al wat waar en goed en schoon is. Bij ons althans werd die overtuiging levendiger dan ooit onder het gereed maken van het voorstaande verslag, dat opzettelijk zoo werd uitgebreid vermits de oorspronkelijke bestemming der brochuren van beperkten omvang zich pl[illegible] geweest te zijn en wij den lezers der Nieuwsbode met ons wilden doen deelen in de streelende gedachten dat de roem onzer vaderen, de glorie van ons dierbaar Vaderland een kranigen verdediger heeft in het waardige lid der New-Yorksche St. Nicolaas Societeit den Heer J. Watts de Peyster.—

New-York, April 1859.

W. F. OTTEN.

De Oostenrijksche ruiterij.— Geene mogendheid kan op zulk een corps ruiterij bogen als Oostenrijk. Zij is ontzaggelijk in getal. De paarden zijn uitmuntend goed opgekweekt, handig, vlug en moedig. De mannen zijn stoute ruiters, goede zwaardvechters, en, wat nog beter is, zijn van de regte zwaarte en aangevoerd van twee der grootste ruiternatiën der wereld, de Polen en Hongaren. In hun dienst wordt nimmer de zoo menigmaal in Frankrijk waargenomen gedrochtelijkheid gezien, van eenen reus van 200 pond, beladen met wapenen en uitrusting, gezeten op een dier, dat niet grooter dan hij zelf is. Om kort te gaan, de Uhlaan of Huzaar is de model ligte cavallerist der wereld. Klein, ligt, gespierd, vlug, onvermoeid, een ruiter, van zijne wieg af, zijnen teugel in zijne linkerhand, oog en hart op zijnen sabel, onvermoeid op marsch, vlug bij den aanval, beurtelings overal en nergens lang.

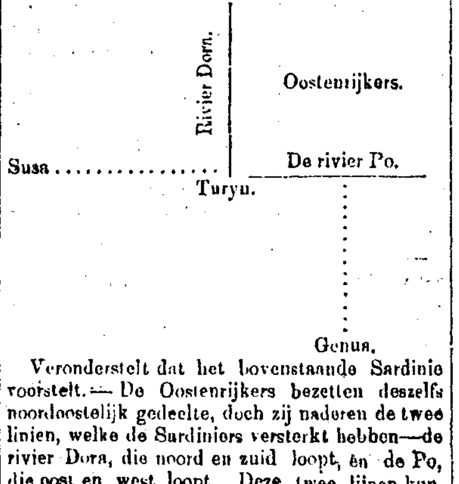
Er kan bijna gezegd worden, dat de hongaarsche huzaar, nu de turksche spahi een ding van het verledene is geworden, de eenige ligte ruiterij is, ja, de eenige *ruiterij*, die er bestaat. Zijne houwen zijn zoo doodelijk en gewis, als eens anders stooten. Zijn paard is een gedeelte van hem zelven, rijden of strijden is zijn tijdverdrijf. In vroegere dagen was hij de roem en de trots van het Oostenrijksche leger.— Die vrolijke zwermen onversaagde kleine mannen, die het op marsch uit zijne flanken schoot, waren deszelfs scherpste helpers bij eene overwinning, deszelfs beste beschermers bij eene nederlaag.

Doch dit alles zwicht voor de Enfield buks en het Armstrong kanon. Laat het paard nog zoo vlug, de sabel nog zoo scherp, of de ruiter nog zoo moedig zijn, de kegelvormige kogel is te veel voor hem. Een aanval van ruiterij op een corps behoorlijk gewapend voetvolk gelijkt er veel op, voortaan onmogelijk te zullen zijn. Twee honderd yards wordt door de beste deskundigen als geschikte afstand voor eenen aanval opgegeven, en in vroegere dagen was het slechts op twee honderd yards, dat het vuur van een linie geacht werd te gelden, en de zadels geledigd werden.

Doch heden ten dage klettert de ijzeren regen op de ruiters, eer zij kunnen eene halve mijl van den vijand zijn gekomen. Als zij hunnen spoed verdubbelen zal de dolste aanval een dragonders paard niet in minder dan drie minuten op het bajonet brengen, en als het er aankomt, is het getroffen en ongeschikt gemaakt. Terwijl het met alle mogelijke snelheid achthonderd yards door vliegt, ontvangt het een zestal schoten van geoefende scherpschutters. Ruiterij op zoodanige dienst uit te zenden, dit kunnen wij veilig voorspellen, zal voortaan als dolheid worden beschouwd. De soldaat te voet heeft eenen snelleren bode in zijne patroontasch, dan de vlugste huzaar is, en Oostenrijk verliest zijn sterkste wapen. — *N. Y. Eve. Post.*

Plan van den zetel des oorlogs.

Het volgende is een ruw plan van de stelling der vijandige legers in Sardinie, gelijk die in de Londen *Times* van den 3 Mei beschreven wordt:

Veronderstelt dat het bovenstaande Sardinie voorstelt.— De Oostenrijkers bezetten deszelfs noordoostelijk gedeelte, doch zij naderen de twee linien, welke de Sardiniers versterkt hebben—de rivier Dora, die noord en zuid loopt, en de Po, die oost en west loopt. Deze twee lijnen kunnen gedacht worden elkander in regte hoeken te ontmoeten te Turyn, de koninklijke stad, die de Oostenrijkers hopen te nemen.

Het is duidelijk, dat de Oostenrijkers niet westwaarts kunnen opbreken, om door de linie van de Dora te breken, zonder hunne linkerflank aan den aanval van de linie van de Po bloot te stellen. En zij kunnen ook niet zuidwaarts voorttrekken om door de linie van de Po te breken, zonder hunne regterflank blootgesteld te laten aan den aanval van de linie van de Dora. Welken koers zij ook nemen willen, zij moeten op hunne hoede zijn voor eenen vijand, die hunne flank en achterhoede bedreigt, benevens voor dien in het front. De eenige keuze is hunne magt te verdeelen en beide linien te gelijker tijd aan te vallen. Maar dit brengt de noodzakelijkheid mede, om hunne sterkte te verzwakken door die te verdeelen.

De Franschen intusschen ijlen de Sardiniers te hulp, langs de twee door stipjes aangeduide wegen. Zij die ter zee aankomen worden te Genua ontscheept, en rukken op, om de linie aan de Po te versterken. Zij die over de Alpen komen, trekken van Susa voorwaarts, om de linie aan de Dora te versterken. Daar beide punten door spoorwegen met Turyn in verbinding staan, wordt de overtogt gemakkelijk gedaan, terwijl de Oostenrijkers het nadeel hebben van in eens vijands land te zijn, waar de wegen zullen verspeed, bruggen verbrand, velden onder water gezet, en alles gedaan worden, om hen op te houden. Het heeft er veel van, als of de gemakkelijke overwinningen, die de Oostenrijkers meesters van een vierde gedeelte van het koningrijk hebben gemaakt, slechts een val waren, om hen tusschen twee krijgslinien te vangen, en te verpletteren.—*Albany Journal.*

Groote beweging van Mormonen. — In de voorlaatste week kwam er te New-York een schip aan met 750 landverhuizers, allen Mormonen. Zij verlieten New-York Zondag avond en Albany Maandag morgen, en begaven zich westwaarts op den Great Western R. R. Zij namen twee geheele treinen in, vullende 23 passagiers- en bijna even zoo veel goederen wagens. Hunne bestemmingsplaats is de Zoutmeer Stad, het hoofdkwartier van het Mormonendom. De Detroit Free Press zegt:

Zij zijn allen van Europa, zijnde Engelschen, Schotten, Ieren, Wallislanders, Zwitsers, Denen, Zweden en Noorweigers. Ongeveer een derde hunner zijn Engelschen. Zij zijn verdeeld in twee afdeelingen, om bij het reizen een beter beheer te hebben, en worden bestuurd door tien onderlingen, die voorschriften ontvangen van den President, R. F. Neslen. Er is een aantal vrouwen onder hen, waarvan de meesten getrouwd zijn. Er zijn echter twaalf weduwen onder, en zes en dertig maagden, van welke sommigen als schoon worden uitgekreten. Men kan zich verbeelden welk een gegrabbel het onder de geloovigen zal baren, als deze in het land van belofte aankomen.

Amerikaansch regt. — Eenige dagen geleden werd een kastelein te Buffalo, voor eenen regter van buiten de stad, aangeklaagd, van zonder patent geestrijke dranken te hebben verkocht. Als getuige trad een vroeger door hem weggezonden bediende op, die zwoer, dat hij langer dan een jaar geestrijke dranken voor hem had verkocht, en daarbij voegde, dat hij, als streng matigheids man, echter daarvan nooit gedronken had. De aangeklaagde werd door de Jury vrijgesproken, omdat de getuige, daar hij er niet van gedronken had, er ook geenen eed op kon doen, dat het geestrijke dranken waren geweest.

Italie moet by een oorlog winnen.—Mr. Bryant, van de *N. Y. Eve. Post,* die onlangs in Zuid Europa is geweest drukt zich dus beslissend uit over de zachtheid van het despotismus van Frankrijk, vergeleken met dat van Oostenrijk in deszelfs Italiaansche Provinciën:

"Doch er is geene groote mate van verbeeldingskracht voor noodig, om te gelooven, dat deze vreesselijke mogelijkheden in eene jammerlijke onbedwingbaarheid wegzinken in de oogen van een volk, welks gewone wet de oostenrijksche krijgswet is; dat dagelijks bloot staat aan inhechtenisneming, en levenslange gevangenis of kastijding op den blooten rug, zonder hunne beschuldiging, of den naam van hunnen beschuldiger te vernemen. Hoe vreeselijk Louis Napoleon's regering den 'vrij geboren Engelschen' of Amerikanen mogen voorkomen, den Lombarden of Venetianen zou zij *het paradijs zelf* zijn, indien zij er zeker van waren, onder zijn juk te komen."

Regtstreeks van Pike's Peak. — Een heer van Mayville, Dodge co., kwam dezen morgen in deze stad aan, regtstreeks van Cherry Creek. Vroeg in het jaar ging hij met een gezelschap van veertig personen op weg, en bleef slechts tien dagen te Cherry Creek. Gedurende dien geheelen tijd zag hij voor geene twintig centen goud, en zag ook niemand, die goud had. Hij zegt, dat de Pike's Peak goudmijnen eene verbazende humbug zijn, en dat al de beloften van daar door het Kansas en Nebraska volk zijn opgemaakt. Hij zegt verder, dat de stroom der landverhuizing zich oostwaarts heeft gekeerd, en dat er landverhuizers bij duizenden terugkeeren, geruineerd, verarmd en misnoegd. —Wij hopen niets meer van Pike's Peak te hooren.— *Mil. Free Democrat.*

Verbazende daad. — De San Francisco *Herald* zegt, dat James Kennorad, die aangenomen had vier honderd mijlen in honderd uren te gaan of te loopen, deze moeijelijke taak in die stad heeft volbragt, in 98 uren en 20 minuten, alzoo met eene winst van een uur en veertig minuten. Bij de laatste tien kringen werd hij door hoera's en geraas, alsmede door aanmoedigingen ondersteund, waarop hij van het draven ging, en het woei.— Hij woog honderd vijf en twintig pond toen hij afging, en honderd een en twintig en een half, toen hij de weddingschap vervuld had, zoodat hij vier en een half pond verloren had. Het beste dat hij liep was acht mijlen in een uur, en in het laatste uur legde hij slechts anderhalve mijl af.

Koelbloedige moord in Richland county, Wis.— De Richland County *Observer,* van den 10den deelt de bijzonderheden mede, van eenen allerkoelbloedigsten en duivelachtigsten moord, die bedreven werd in town Dayton, ongeveer acht mijlen van die plaats. Earnest Herlitz, die alleen in zijn huisje woonde, werd naar het raam gelokt door eenig geraas van buiten, en voorover bukkende om te zien wat het was, want het was avond, werd hij met twee kogels in het gezigt geschoten. Zij troffen de wang, scheurden het boven en onder kakebeen weg, en drongen, onder den hals de borst binnen. De eene kogel kwam er bij het schouderbeen uit, en de andere bleef tegen de ribben zitten en werd op het middelrif gevonden. Herlitz leefde in groote benaauwdheid tot den volgenden avond. Hij was bijna den geheelen tijd bij zijne kennis, tot dat de dood aan zijn lijden een einde maakte, doch kon niet aanwijzen, wie de persoon was, die hem schoot.

Sheriff Jorlin was spoedig op de plaats des moords, en doet nasporingen naar alle handzaken en omstandigheden, die licht over deze afgrijsselijke daad kunnen verspreiden.

Een slavernijgezind Tractaat Genootschap. — Het Amerikaansche Tractaat Genootschap hield op den 11 dezer eene vergadering te New York, waar het eenigzins ontstuimig toeging, voortspruitende gelijk gewoonlijk uit de slavernijkwestie. Na de herkiezing der oude bestuurders, trad John Jay op met eene voorafspraak en met het voorstel om het besluit van 1857 ten uitvoer te brengen, en tractaten uit te geven over de zedelijke rampen der slavernij.

Daniel Lord verzette zich tegen dat voorstel, en stelde voor het ter zijde te leggen, en na dat deze vergadering verdaagd was, er nooit meer van te spreken, behalve in de weeklagt van hen, die deszelfs lot betreurden.

Ds. J. H. Thompson wenschte te weten, of Mr. Lord meende alle discussie over de in dat besluit begrepene grondbeginselen af te snijden.

Mr. Lord antwoordde —"In deze populaire vergadering, ja."

Verscheidene leden, waaronder Rufus W. Clark, van Brooklyn, in het oog viel, trachtten aan het woord te komen, en er heerschte eene groote opschudding. Mr. Lord's voorstel werd aan eene *viva voce* stemming onderworpen, en verklaard aangenomen te zijn.

Waarom komen Mr. Lord en andere leden van het Genootschap, die het met hem eens zijn —en het schijnt dat deze de meerderheid hebben — er niet in eens stout voor uit en verdedigen zij niet de uitgave van tractaten over de "*zedelijke zegeningen der slavernij?*" De gevoelens des Genootschaps hangen klaarblijkelijk naar die zijde over.— *M. Sentinel.*

Schipbreuk van het Amerikaansche schip "Pomona."

UIT DE WEXFORD CONSTITUTION VAN 30 APRIL.

Het weder was, gedurende de laatste dagen, zeer ontstuimig geweest, zijnde de windvlagen op Woensdag en Donderdag zoo hevig, dat zij groote bezorgdheid baarden. Deze bleek ongelukkig door de voorvallen van Donderdag en gisteren maar al te gegrond te zijn geweest, en het is thans onze treurige pligt, den geheelen ondergang van een groot landverhuizersschip mede te deelen, en het verlies van meer dan drie honderd en tachtig menschenlevens, in onze onmiddelijke nabijheid. Het prachtige klipperschip *Pomona,* 1500 tonnen last, van New York, verliet Liverpool op Woensdag, met eene equipage van zes en dertig man, benevens den kapitein, Charles Merryhew, en 380 passagiers naar New York. Het verliet de Mersey met eene frissche koelte, en alles scheen goed te gaan, toen bijna in een oogenblik de hoop van deszelfs levende lading verwelkte, het schip aan grond stiet, en niets dan dood en verderf hen aangrijnsde. Velen der passagiers en een gedeelte der equipage hadden zich vroeg naar hunne kooijen begeven, doch een aantal hunner, die vrolijker gezind waren, hadden zich in de saloons verzameld, en waren nog laat aan het zingen en dansen, daar er beiden, een vedelaar en een pijper, aan boord waren.

Doch terwijl de nacht verliep, wakkerde de wind tot eenen storm aan, voor welke het schip als het ware naar zijne bestemming vloog, en de meeste passagiers gingen naar binnen. Door de eene of andere oorzaak, die wij niet naauwkeurig hebben kunnen te weten komen, schijnt de kapitein, toen hij Tuscar naderde, zich verrekend en in de plaats, waar hij zich bevond, vergist te hebben, want een weinig na middernacht werd het schip, eene mijl of zeven van Ballyconigar af, nabij Blackwater, op eens zandbank gedreven, en de zee sloeg er over heen. De passagiers verdrongen elkander naar het dek, de meesten hunner slechts gedeeltelijk gekleed, en velen niet slechts hun nachtgoed aan. Voor eenen korten tijd volgde er een woest tooneel van schrik en verwarring, dat echter langzamerhand voorbijging, toen de kalme bevelen des kapiteins door het scheepsvolk gehoorzaamd werden, en de orde werd eenigzins hersteld. De pompen werden gezwind te werk gesteld, en men bevond dat het schip snel vol liep; doch de kapitein hoopte, als het weder bedaarde, door middel van zijne booten al zijne passagiers aan wal te kunnen brengen. Doch hierin was hij gedoemd te leur gesteld te worden, daar de storm gedurende den geheelen dag met toenemende woede aanhield.

In den loop van den morgen werd er eene poging gedaan, om de reddingbooten te water te brengen, doch zij werden lek geslagen, en die er in waren verdronken. In dezen vreesselijken staat van onzekerheid bleven zij tot tegen den avond, toen het schip, dat tot daar toe vast op de bank was blijven zitten, met den achtersteven in diep water afslipte en snel vol begon te loopen. Toen werd de walvischboot te water gebragt, en een aantal matrozen en passagiers sprongen er in. De kapitein liet, in de hoop, van weder op de bank gezet te zullen worden, zijn beste boeganker vallen, doch al zijne inspanningen waren vruchteloos, en, schoon er meer dan veertig man aan de pomp en werkten, nam het water zoo snel toe, dat het schip in minder dan een uur zonk. De hartverscheurende tooneelen, die gedurende dat uur moeten zijn voorgevallen, zijn vreesselijk er aan te denken, maar alleen bekend aan God, want behalve die in de booten waren, werd er geene ziel gered. De kapitein en de eerste en tweede stuurman bleven op het zinkende schip, zijnde de eenige officier aan de boot de derde stuurman, Stephen Kelley, die er in slaagde met twee en twintig anderen het strand te bereiken, terwijl er onder weg van het schip naar de kust vijf waren weggeslagen.

Gisteren had men den dag in de nabijheid van het wrak, het strand bezoekende, was er niets meer te zien van het schip te zien, van hetwelk slechts zeer weinig aan wal spoelde. Doch op het strand te Ballyconigar spoelden de levenlooze overblijfselen van verscheidene der ongelukkige passagiers gevonden.

Wij vernamen verleden Zaturdag van den heer Allen, van Wexford, dat toen het schip zonk, het schreeuwen van hen, die aan boord waren, aan land kon gehoord worden.

Drie passagiers, de derde stuurman, de hoogbootsman, de passagiers kok, en zeventien matrozen werden in de boot gered, zoodat er drie honderd vier en negentig menschen bij zijn omgekomen.

Paul Morphy's schaakbord.—Het geschenk voor Mr. Morphy, den jeugdigen en weergaloozen schaakspeler, dat hem door de leden der New Yorksche en Brooklynsche schaakclubs zal worden aangeboden, is thans in het Tiffany huis te zien. Het bestaat uit een stel gouden en zilveren schaakstukken, met een fraai bewerkt bord voor de kostbare stukken, die daar slag op zullen leveren. Het bord is geschat op ongeveer $300. In de compositie der stukken, komt ongeveer voor $1000, van de edele metalen voor. De schenking zal over een dag of tien plaats hebben; de plegtige aanspraak zal door John van Buren geschieden. —*N. Y. Commercial,* 17 *Mei.*

☞ Gedurende den brand van Canton, veroorzaakt door het bombardement der Britten, werd het uitgestrekte medicale pakhuis van onzen landgenoot Dr. J. Ayer, van Lowell, Mass. (het depot van zijn kersen Borstmiddel en zijne Buikzuiverende pillen, voor China) geheel in de asch gelegd. Hij komt thans tegen ons gouvernement op met éénen eisch om schadevergoeding, en dat zal een ander appeltje te schillen geven, met onzen onderen broeder John.— Houd vol, Doctor; en, als ons Gouvernement overal waar uwe pillen verkocht worden onze regten handhaaft, zullen wij slechts zonder bescherming zijn op tractaten, die vrij der zijn. — *Reformer, Trenton, N. J.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

St. Louis, 17 Mei. Een brief uit Fort Kearney van den 8 Mei zegt, dat de landverhuizers naar Pike's Peak met hoopen terug komen; 900 wagens waren in eene week het Fort gepasseerd De landverhuizers waren in eenen bij uitstek behoeftigen toestand, en verkochten hunne paarden, wagens en uitrustingen voor bijna niet met al.

Syracuse, 18 Mei. Toen de Buffalo en New York exprestrein, die ten half twaalf te dezer stede moest aankomen, eenen kruisweg, eene mijl ten westen van Jordan, overging, sprong er eene koe tusschen den tender en den goederenwagen, waardoor twee passagierswagens buiten het spoor geraakten en een eind wegs werden medegesleept. De conducteur en twee of drie passagiers werden doodelijk, en 15 of 20 meer of min ler bezeerd.

— 19 Mei. Een der gekwetsten overleden.

St. Louis, 18 Mei. De St. Joseph correspondent van de *Democrat* deelt de aankomst mede van 100 teruggekeerde Pike's Peakers, die de allerjammerlijkste berigten van de goudzoekingsvooruitzigten en het lijden op de vlakten geven. Men schat dat er thans twintig duizend menschen op den terugweg zijn, die allen of meest allen van geld en van de benoodigdheden des levens ontbloot, en geheel woedend en wanhopig zijn.

Er zijn bedreigingen gedaan om Omaha, St. Joseph, Leavenworth en andere steden te verbranden, ten gevolge van het bedrog, dat gepleegd is, om landverhuizers te lokken.

Er wordt gezegd dat zich, 70 mijlen ten westen van Omaha, twee duizend menschen in eenen staat van hongersnood bevinden. — Eenige inwoners van Pottotsmouth hebben hunne winkels gesloten en zijn gevlugt, daar zij gewelddadigheden van de verwoede landverhuizers vreezen.

Washington, 19 Mei. Even voor dat de graaf Sartiges Washington verliet, zeide hij openlijk in een gesprek met twee wel bekende heeren van den staat New York, dat, als er in Europa oorlog kwam, hij geloofde, dat dezelve niet zonder belemmering voor onze handelsbetrekkingen zou zijn, omdat het regt van doorzoeking weder ingevoerd en doorgezet zou worden. Deze aanmerking werd met klem gemaakt. De achtingswaardigheid des persoons, van wien dit berigt is verkregen, laat geenen twijfel aan deszelfs waarheid over.

New York, 19 Mei. Dezen namiddag had er in de William straat alhier een ontzettend treurtooneel plaats. Een Duitscher, Julius Openburgh genaamd, schoot zijne vrouw dood en toen zich zelven. Zij viel oogenblikkelijk dood neder, en hij viel op hare—de kogel was door zijn hart gegaan.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

— Onder de berigten van de *Persia* is het volgende niet tot ons gekomen:

Op den 28 had er een scherp gevecht plaats bij de brug van Buffalora. Er wordt berigt, dat de Oostenrijkers, na een aanmerkelijk verlies, dezelve met de punt der bajonet hebben genomen. Er wordt ook berigt, dat Mortara was ingenomen en dat de Sardiniers voor de Oostenrijkers, tot nabij het Meer Maggiore waren terug geweken.— De telegraafdraden naar Zwitserland waren door de Oostenrijkers afgesneden.

Uit Weenen werd den 1 Mei gemeld, dat de Oostenrijkers Intra, Pallanza en Arona hebben bezet, terwijl de Sardiniers op hunne nadering te rug weken.

De stoomschepen Vigo en Arago brengen het volgende nieuws aan:

Berigten tot den avond van den 4den melden, dat het oostenrijksche leger tot Chiamborazzo was voortgerukt, zonder ernstig gevecht.

Dat Trieste en deszelfs omstreek in eenen staat van beleg is, wordt bevestigd. Hetzelfde is ook het geval met Venetie en Verona.

Generaal Giulay had de stad Novara eene zware leverantie opgelegd van provisie en fourage.

De London *Times* van den 6den zegt, dat de Oostenrijkers nog niets hadden uitgevoerd, dan dat zij, na zeven dagen op Sardinisch grondgebied te zijn geweest, nog niet meer dan 35 mijlen van de grenzen af zijn voortgerukt. Het schijnt dat Oostenrijk hard naar eene goede gelegenheid heeft gezocht, en dezelve, nu het die gevonden heeft, laat voorbijgaan. Zij hebben niets met hunne heerige krijgsbewegingen en plotselijken inval gewonnen, behalve de magt om in des vijands land gedwongene heffingen te doen, terwijl al de stellingen, die Sardinie inneemt, door spoorwegen met elkander verbonden zijn, en door de passen der Alpen met Frankrijk.

Het koninklijke stoomschip *Canada,* dat den 7 dezer Liverpool verliet, heeft het treurend berigt medegebragt, dat Alexander von Humboldt, op Vrijdag de 6 dezer, in den ouderdom van meer dan negentig jaren, te Berlijn is overleden. Hij was de grootste geleerde van zijnen tijd en zijn geslacht. Tijdens zijnen dood was hij nog bezig aan zijn onsterfelijk werk *Cosmos* en het is te vreezen dat hij hetzelve niet heeft kunnen voltooijen.

— Ieder uur werd er berigt van eenen veldslag verwacht, maar er was nog niets van belang voorgevallen. De Oostenrijkers waren nabij Cambio, over de Po gegaan en op Sala aangerukt. Zij deden ook op den 3den Mei eene vergeefsche poging om dezelfde rivier bij Frassinetto over te steken. Het sardinisch berigt, dat een zeer het schieten vijftien uren duurde. Het werd op den avond van den 4den hervat, en het overige van den dag voortgezet. Volgens een officieel bulletin van generaal Giulay echter hadden zij slechts twintig gewonden. De Piemontezen hadden slechts eenige gewonden, terwijl de Oostenrijkers hadden begonnen te schieten uit de rigting van Valentia.

Een officieel bulletin, dat den 4den te Turijn is uitgevaardigd, zegt dat de Oostenrijkers hunne magt bij Vercelli vermeerderd en verdedigingswerken opgeworpen hebben. Zij hebben ook Trenono en Pobriette bezet, en hebben hunne voorhoede te Terenacho.

Een telegrafisch berigt van Hamburg zegt, dat Engeland officieel kennis heeft gegeven, dat het, in geval van oorlog tusschen Duitschland en Frankrijk, niet in staat zal zijn de koopvaardijschepen te beschermen. De parijsche correspondent der *Globe* zegt, dat Victoria eenen eigenhandig geschreven brief aan Napoleon heeft gezonden, waarin zij haar vertrouwen te kennen geeft in zijne strenge eer, en dat hij geenen stap verder zou gaan, dan hij eenige maanden geleden tegen haar gezegd had.

De *Daily News* verwachtte den eersten veldslag bij Novara.

Een groot gedeelte des franschen legers was niet in staat over de Alpen te komen, uit hoofde de passen door sneeuw versperd waren. Zij, die er over waren, leden vreesselijk.

Men zeide dat Prins Napoleon een corps van 25,000 man aan de oevers der Adriatische zee zou commanderen.

De turijnsche correspondent der *Daily News* verzekert ten stelligste, dat Frankrijk op het punt is om tusschen de zeven en achtmaal honderd duizend man mobiel te verklaren, en dat het fransche leger aan den Rijn 500,000 man zal bedragen, daar de keizer vreest, dat Duitschland niet rustig zal blijven.

Er werd gezegd dat het fransche gouvernement pogingen deed om de onzijdigheid van Pruissen te erlangen, en dat het beloofd had van zijne zijde geen observatie leger aan den Rijn op te rigten, en den oorlog alleen bij Italie te bepalen.

De oostenrijksche onderdanen in Frankrijk zijn onder de bescherming van den hollandschen gezant, en de fransche onderdanen in Oostenrijk onder die van den spaanschen gezant gesteld.

Er zal een oostenrijksch observatie corps bij Cracow worden geposteerd, om het oog op de Russen te houden, die zich aan de grenzen verzamelen.

De burgers van Milaan waren gelast, al de wapenen, die zij hadden, over te geven.

De verdediging van Trieste en de illyrische kust is, op verzoek van het Sardinische gouvernement, aan generaal Wimffen toevertrouwd.

Den 5den was bij Verona, op den spoorweg, een trein met troepen tegen eenige ammunitiewagens geloopen, waarvan sommigen sprongen, waardoor 23 man gedood en 24 gewond werden.

De langzaamheid der Oostenrijkers in het doen van den aanval, wekte veel verbazing op, en werd verschillend uitgelegd. De London *Times* denkt, dat zij de gelegenheid hebben laten voorbij gaan, die zij in het eerst hadden. Deze werkeloosheid is waarschijnlijk veroorzaakt door het onder water zetten van het land door Sardinie, geholpen door de zware regens, die de troepen noodzaakten, in sommige gevallen over de Po terug te trekken.

De keizer van Oostenrijk maakte zich gereed om met Generaal Hess het opperbevel op zich te nemen. De laatste, gelijk gezegd wordt, keurt Generaal Giulay's plan van aanval niet goed.

Een brief uit Genua zegt, dat al de oostenrijksche schepen aldaar, door de Sardiniers zijn genomen.

Men verwachtte dat binnen veertien dagen het fransche leger in Sardinie 100,000 man groot zou zijn.

Het officiele blad van St. Petersburg bevat het volgende: "wij zijn gemagtigd om op de stelligste wijze te verklaren, dat er geen verdrag van alliantie, aanvallend of verdedigend, tusschen Rusland en eenige andere mogendheid bestaat. Op een oogenblik, waarop geheel Europa op eene groote schaal ter zee en te land toerustingen maakt, was de keizer uit staatkundige voorzigtigheid verpligt voor alle gebeurlijkheden te zorgen. Z. M. behoudt, in het tegenwoordig tijdsgewricht eene geheele vrijheid van handelen. Het zal wel niet noodig zijn, er bij te voegen, dat hij slechts bezield wordt door het voornemen om de waardigheid, [illegible] en de belangen des lands te behoeden."

De Weener Correspondent van de Times zegt: "wij staan op het punt van eenen opstand in Turkije. De staatkundige beroeringen in de zuidelijke provinciën waren bij uitstek groot. De Porte heeft ongeveer 120,000 man bij Schumla zamengetrokken, en Omar Pacha kwam van Bagdad. De schrijver denkt, dat het russisch fransch plan, om in Turkije eene scheuring te maken, goed is, en dat naar alle waarschijnlijkheid de dagen der Muselmannen in Europa geteld zijn.

— Het stoomschip City of Baltimore, dat den 12 dezer Liverpool verliet, en den 18den Kaap Race passeerde, heeft aldaar de volgende berigten afgegeven.

De meelmarkt te Liverpool, was zeer flaauw met eene neiging om te dalen. Tarwe was wezenlijk gedaald en corn werd ook als lager beschouwd.

Er was nog geen slag tusschen de Oostenrijkers en geallieerden voorgevallen.

De bewegingen der eersten waren onverklaarbaar, doch men dacht dat zij op gunstig weder waren wachtende. Zij legden veel besluiteloosheid aan den dag, en bleven plaatsen bezetten en weder verlaten.

De sardinische generaal Lamarmora heeft de rivier Dora tot zijne krijgskundige linie genomen. Zij leden veel van ziekte.

De Sardiniers maakten groote toebereidselen om Napoleon te Genua te ontvangen.

Men verwachtte dat de Oostenrijkers weldra drie vierde millioen manschappen onder de wapenen zouden hebben.

De Keizerin van Frankrijk is tot regentes verklaard, gedurende des Keizers afwezigheid.

Oostenrijk heeft Ancona in staat van beleg verklaard. De Paus, heeft hier tegen geappelleerd, en Oostenrijk zal er zich nog eens op bedenken.

— Later met de *Baltimore* en de *Van der Bilt.*—

De fransche troepen te Rome zullen vermeerderd en op eenen voet van oorlog gebragt worden.

M. de Persigny is tot fransche gezant te Londen aangesteld.

De laatste telegrafische berigten uit Turyn zeggen dat de Oostenrijkers in haast, over de Sesia terug trekken.

De fransche keizer werd in het laatst van Mei te Milaan verwacht.

De inschrijvingen op de nieuwe fransche leening van 500 millioen franken bereikten op den eersten dag 200 millioen.

Het hollandsche gouvernement heeft eene leening van 4 millioen guldens verordend, tegen 4½ per cent.

De Oostenrijkers hadden de stad Vercelli eene schatting van 300,000 franken opgelegd.

Het *Nord* en *Independance* bulletin bevat het volgende: Generaal Garibaldi's troepen, met die van Gen. Cialdini hadden de Oostenrijkers bij Vercelli aangevallen, hen volkomen geslagen, en 300 man krijgsgevangen gemaakt.

CORRESPONDENTIE.

Aan onzen Agent te Keokuk.—Wij hebben de Wetten van Wisconsin, aangaande de organisatie en het bestuur van Towns enz., aan Uw adres opgezonden.

Aan onzen Agent te Albany.—Tot ons leedwezen zijn wij niet in staat, om aan den door U opgegeven nieuwen abonnent het gansche verhaal "de magt des gewetens" volledig te bezorgen.

WEDERKUNDIGE WAARNEMINGE.

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Mei 1859	Fahrenheit.
Dingsdag 17	57
Woensdag 18	63
Donderdag 19	43
Vrijdag 20	45
Zaturdag 21	50
ZONDAG 22	45
Maandag 23	47

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Mei 1859	Fahrenheit.
Dingsdag 17	63
Woensdag 18	52
Donderdag 19	46
Vrijdag 20	56
Zaturdag 21	71
ZONDAG 22	52
Maandag 23	66

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Mei 1859	Fahrenheit
Dingsdag 17	60
Woensdag 18	48
Donderdag 19	44
Vrijdag 20	54
Zaturdag 21	56
ZONDAG 22	47
Maandag 23	60

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.
Sheboygan, Wis., den 18den Mei 1859.

Blanke Winter Tarwe,	₩ bushel	$ 1,25 @	1,35
Roode Winter Tarwe,	" "	1,15 @	1,25
Rogge,	" "	0,75 @	0,80
Gerst,	" "	0,60 @	0,75
Haver,	" "	0,40 @	0,45
Ind. Koren,	" "	0,50 @	0,60
[illegible] in Aren,	" "	0,22 @	0,52
Witte Boonen,	" "	0,70 @	0,85
Erwten,	" "	0,70 @	0,80
Aardappelen,	" "	0,55 @	0,60
Gras Zaad,	" "	1,25 @	1,50
Droege Appels	" "	2,75 @	0,00
Groene Appels,	₩ barrel	0,00 @	0,00
Spek (mess)	" "	0,00 @	0,00
Zout,	" "	0,00 @	2,00
Wit Visch,	" "	2,50 @	0,00
Winter Tarwe meel,	" "	7,00 @	8,00
Meel extra fijne kwaliteit,	" "	6,50 @	7,00
" super fijn,	" "	2,75 @	3,25
Roggemeel,	" "	6,00 @	6,25
Boekweitmeel,	" 100lbs.	0,00 @	1,50
Ind. Korenmeel,	" "	1,50 @	2,00
Vleesch	" "	7,00 @	10,00
Spek	" "	8,00 @	10,00
Boter	" "	0,10 @	0,11
" versch	₩ lbs.	0,11 @	0,12
Gezouten Varkens,	" "	5,50 @	6,00
Hammen	" "	0,07 @	0,08
Eijeren	per dozijn	0,07 @	8,00
Timmerhout,	" M	6,00 @	10,00
Shingles	" "	1,25 @	1,50
Hooi	" ton	7,50 @	9,00
Hout,	" cord	1,25 @	0,00

haar begroet, als oude vrienden, die men na eene lange scheiding gezond en gelukkig weder ziet. Duizend herinneringen ontwaakten, en die allen zoo liefelijk en zoet, dat de gedachten gaarne bij dezelven verwijlden. Doch toen men het lieve huisje naderde, werd het voorhoofd der moeder weder bewolkt en met eenen zucht zeide zij:

"Ja, toen! Toen was alles schoon en vriendelijk — maar thans! Ach, met deze kleine bezitting heb ik een groot gedeel te mijner levensvreugde verloren. Die droevige gedachten komen weder — laat ons gaan, heer neef, laat ons dit huis niet binnentreden — ik vrees niet sterk genoeg te zullen zijn, om mijne standvastigheid te bewaren."

"Maar, tantelief, als nu huis, en tuin, en alles u eens weder toebehoorde!" vraagde de heer Freising met eenen glinsterenden glimlach.

"Mij! Ach God, wat zegt gij daar!" antwoordde de moeder. "Drijf toch den spot niet met mij, lieve neef, bid ik u."

"Ik drijf er in het geheel den spot niet mede, goede, beste tante," hernam de heer Freising. "Een vriend van u heeft u alles geschonken — of liever, terug gegeven."

"Een vriend! Geschonken! Terug gegeven! Ik droom zeker!" sprak de moeder. "Welke vriend zou dat kunnen zijn! Gij schertst met mij. Kom, Emma, laat ons gaan!"

"Niet van de plaats!" zeide de heer Freising. "Wees bedaard, tante — wees sterk en standvastig! Gij zult den vriend zien — hij is heel digt bij —, hij heet Adolph — en daar — daar ziet gij hem — daar komt hij zelf!"

Een jongman trad, met verrukking in oog en aanschijn, uit het huis, ijlde met uitgebreide armen op mevrouw Brackenberg toe en zonk aan hare voeten neder.

"Moeder, dierbare, geliefde moeder!" — riep hij met eene van zaligheid bevende stem, "uw zoon, uw berouwvolle zoon is teruggekeerd — uw zegen en de zegen Gods heeft op hem gerust — ik kan mijne zware schuld aan u afdoen — huis, tuin en alles is weder het uwe!"

De moeder weende — Emma schreeuwde het uit — alle drie zonken elkander in de armen, en vergoten de zoetste tranen der verrukking. *Dit* wederzien te schilderen, daartoe is de pen te zwak — men kan het geluk en de zaligheid slechts medegevoelen in het hart.

"En hoe, mijn lieve zoon," vraagde de moeder later, toen de hoog gaande golven der onstuimige vreugde weder gaan liggen waren, "hoe is het u gelukt zulk een groot doel te bereiken?"

"Door de genade Gods en uwen zegen, dierbare moeder!" antwoordde Adolph. "Toen ik in zondige ligtzinnigheid uwe rust en uw geluk verwoest had, deed God mijn geweten ontwaken, zoodat ik geheel het schandelijke en misdadige mijner handelwijze inzag. De magt des gewetens dreef mij, alles te beproeven, om het geschiede weder goed te maken. Ik ging, en uw zegen begeleidde mij. God liet mij eene plaats vinden, waarop ik mij nuttig kon maken, en ik deed, wat mijne krachten toelieten."

Adolph verhaalde, hoe hij de gunst des kapiteins gewonnen had, en hoe hij toen in Peru achtergebleven en in het bezit der zilvergroef gekomen was.

"Ik verzweeg u mijnen vond," ging hij voort, "tot mijn diensttijd afgeloopen was en mijn vriend, de kapitein, kwam, om mij af te halen. In Peru wilde ik niet blijven, want mijn hart trok mij naar u, om mijn geluk met u, lieve moeder en zuster te deelen. Ik openbaarde mijn geheim aan den [illegible]

hij plotseling als verlamd bleef staan. Zijne armen zonken bij zijn ligchaam neder, het breekijzer ontgleed aan zijne handen en viel rammelend op den grond, eene doodelijke bleekheid overtoog zijn daar even nog zoo rood en gloeijend gelaat. Een spottachtig gelach, dat van buiten het hol binnendrong, had Adolph verschrikt.

"Ik ben verraden!" mompelde hij.

Het gelach, luid, honend en spottend, werd herhaald. Adolph riep zijnen ganschen moed te hulp, sprong op, greep met beide handen het breekijzer, dat voor hem op den grond lag, en vloog op den ingang toe.

"Moed!" zeide hij tot zich zelven, "is het een mensch, die geen boos opzet hier heen heeft gevoerd, dan zal ik met hem deelen! Maar is het een roover of een moordenaar, dan zal ik met hem vechten en hem den ingang tot het hol, tot op den laatsten bloeddruppel betwisten. Het is mijn regtmatige eigendom, want Alonzo heeft mij tot zijnen erfgenaam aangesteld."

Voorzigtig kroop hij door den ingang van het hol, stak slechts een weinig het hoofd vooruit, om niet onvoorziens overvallen en ter neder geslagen te worden — doch ontdekte niets, wat zijne rust had kunnen vermeerderen. Alles was daar buiten stil en vreedzaam en nergens een mensch te zien.

"Hij zal zich in de struiken verscholen hebben — ik moet op mijne hoede zijn!" mompelde hij, en kroop langzaam verder vooruit. Hij luisterde — alles bleef rustig. Plotseling klonk het spottachtige gelach weder digt bij hem, en dwong hem zoo luid te schreeuwen, dat hij verschrikt [illegible].

"Wie lacht daar?" [illegible]

Adolph zag niemand, hoe scherp hij ook rondkeek. Eindelijk brak hij zelf in een hartelijk [illegible] "Dwaas, die ik ben!

zoo te schrikken," zeide hij, "het is slechts een vogel!" [illegible]

In der daad, slechts een kleine papegaai was het, die het lachen had voortgebragt. Juist toen Adolph hem in het kreupelhout digt aan den ingang ontdekte, zette hij weder zijn geschreeuw uit, dat misleidend als een spottend gelach klonk. Achter welke daarop zijne bonte vlerken en vloog lagchend weg. Gerust gesteld keerde Adolph in zijn hol terug.

Hij vond alles, zoo als hij het verlaten had — naderde de opening, die door het wegschuiven des rotsplaat ontstaan was, en zag het half donker aan. Ook gewelf sloot zich, waardoor een mat glinsterend licht drong. Voorzigtig betrad hij den grond, tastte rond, greep naar de glinsterende voorwerpen, die hier en daar verstrooid lagen, raapte het eerste het beste op van den grond op, keerde tot het daglicht terug en zag, dat hij een stuk gediegen zilver in de hand had.

De vreugde [illegible] [illegible] [illegible] omvang van den schat, zijne [illegible] wegingen, had hij [illegible] kracht, om de woorden te [illegible] "O God, mijne moeder! Zij [illegible] nood en de ellende der armoede bedreigen haar niet meer. Godt, ik dank u [illegible] uit tot het [illegible] als gij zilver scheppen wilt, [illegible]

Adolph had eenigen tijd noodig, om van den eersten schrik zijner verrassing te bekomen. Daarop, zijne bedaardheid weder terug krijgende, ging hij [illegible], verzamelde eenen hoop droog rijs, droeg het in de grot, legde het op elkander en stak het in brand. Bij den helderen gloed der vlammen kon hij duidelijk zien en zich naauwkeuriger van de waarde zijns schats overtuigen. "Hij vond, met het de [illegible]

Mengelwerk.

DE VOEDING.

DOOR J. MOLESCHOTT.

De voeding heeft de wilde kat tot huiskat gemaakt. Van een vleeschetend dier met korte darmen is door een langzamerhand tot gewoonte worden eener gekookte voeding een dier met lange darmen geworden, tot verduwing van plantenvoedsel in staat, hetwelk het in den natuurstaat niet eet. Derhalve maakt het voedsel uit het roofzuchtige, vatbaar dier der aarde een huisgenoot der menschen, die met kinderen verriend is, en slechts zelden of slechts voor den naauwkeurigen opmerker den ouden trek van zijn wildheid verraadt. En zij zouden ons verwonderen, dat rustige en bedaarde, krachtige en zwakke, moedige en lafhartige, denkende en denktrage volkeren door de voedingsmiddelen ontstaan, die zij genieten.

Als het voedsel tot bloed en het bloed tot vleesch en zenuwen, tot beenderen en hersens wordt, moet daar niet de gloed des harten, de kracht der spieren, de vastheid der beenderen, de opwekbaarheid der hersens door de stof des voedsels bepaald worden?

Wie kent haar niet, de zwakheid des hongerigen, de onrust, welke sterke koffij veroorzaakt, de opgewektheid, die eene goede thee voortbrengt? Wie weet het niet, hoe vele edele dichtvruchten haar ontstaan aan eenen dronk wijn te danken hebben?

De tijden zijn voorbij, in welke men den geest onafhankelijk waande van de stof. Maar ook de tijden gaan heen, in welke men het geestige verachtte, omdat het slechts aan het stof zich te kennen geeft.

Doet de warmte minder wel, omdat zij door brandstof wordt voortgebragt? Is het licht minder verlichtend, omdat de vlam zich laat grijpen en wegen? Of verliest de scheikundige verwantschap den treffenden indruk harer werkingen, omdat zij aan de onbetwistbare voorwaarde van stoffelijke verscheidenheid verbonden is?

En de kunstwerken onzer handen, de welluidendheid onzer stem, de heerlijkheid der kleur, de magt der gedachte zouden er door verlaagd worden, dat hand en tong, oog en brein eene voorwaarde van derzelver ontstaan zijn?

Maar alle deze werktuigen zien wij nimmer ontstaan zonder spijs en drank.

Zullen wij de voeding verachten, niettegenstaande zij iets edels schept, en ons verzetten tegen de gedachte, dat de stof ons vormt, in de welke ons de stof veroudert?

Of zullen wij als zelfbewuste menschen het met ons zelven eens worden over de noodzakelijke aaneenschakeling, die ons spijs en drank, hier beenderen, daar spieren en ergens anders hersenstof voortbrengt?

Dat is het adelende voorregt onzer hersenstof, dat wij dit worden begrijpen kunnen. Dat is de magtige drangwijdte van het menschelijk verstand, dat dit het tot het punt der duidelijkheid brengen kan, op hetwelk men de stof vereert, die de werktuigen vormt, en geene gemeene afhankelijkheid ziet in de noodzakelijkheid van te eten, om te leven.

Kan ons eene wisselverhouding ergeren, die onze lijken in de pracht der velden, en de bloemen des velds in het werktuig des denkens verandert?

Wie haar begrijpt, deze afhankelijkheid, voor dien is de smart daarover voorbij. Hem wordt de verwantschap met dat, wat gemeen schoen, tot een heilig gevoel van noodwendige voorwaardelijkheid, dat elken vorm van goddelijke en menschelijke vereering zijn waar geluide geeft.

Maar begrepen moet zij worden deze noodzakelijke aaneenschakeling tusschen mensch en dier, tusschen dier en plant, tusschen de plant en den akker waarop zij bloeit. En de onbepaalde uitdrukking, dat de lucht ons verfrischt, mag hem niet geruststellen, wiens stoffelijke vermenging des bloeds en der hersens hem regt geeft op den eerenaam van zelfbewust mensch.

Slechts op dezen weg wordt de gansche bekendheid en achting verkregen, die 't bijzondere karakter der menschen verdient. Want de vermenging des bloeds en der hersens moet de eigendommelijkheid der karakters bepalen, en mevrouw van Staël heeft met regt gezegd: "Alles verstaan, heet alles vergeven."

FRANKLIN en PAINE.

(Het volgende overblijfsel van het verledene zal met belangstelling worden gelezen, als de kracht van des grooten Franklin's wijsbegeerte aantoonende. Het werd een jaar of veertig geleden, door eenen heer, die thans te Greenpoint woont, uit een nieuwspapier geknipt. Hij heeft het bijna eene halve eeuw lang zorgvuldig bewaard, en het thans der pers aanbiedende, om herdrukt te worden, erkent hij dat de Voorzienigheid, die het eerst dat artikel onder zijne oogen bragt in een alleshagchelijkst tijdperk voor de vorming van zijne eigene gevoelens over het stuk van godsdienst, het middel was, om hem te redden van de klip, waarop Thomas Paine schipbreuk leed. — *Chr. Intelligencer.*)

Toen Paine zijne schandelijke aanvallen op de christelijke godsdienst schreef, zond hij eene geschrift van het handschrift aan Franklin, om door hem onderzocht en beoordeeld te worden. Het volgende is het antwoord van dien grooten wijsgeer en vaderlander:

WAARDE HEER! — Ik heb uw handschrift met eenige aandacht gelezen. Door uw vertoog, hetwelk het tegen eene bijzondere Voorzienigheid beraat, schoon gij aan eene algemeene Voorzienigheid gelooft, valt gij den grondslag van alle godsdienst aan. Want zonder het geloof aan eene Voorzienigheid, die bijzondere personen gadeslaat, bewaakt en leidt, en begunstigt, is er geene beweegreden om eene Godheid te vereeren, haar misnoegen te vreezen, of om hare bescherming te bidden. Ik wil in geen onderzoek van uwe grondbeginselen treden, ofschoon gij dit schijnt te verlangen. Voor het tegenwoordige zal ik u slechts mijn gevoelen mededeelen, dat, schoon uwe redeneringen slûw zijn, en bij eenige lezers misschien ingang zullen vinden, gij er niet in slagen zult de algemeene gevoelens des menschdoms over dat onderwijs te veranderen, en dat de gevolgen van het drukken dezes stuks zullen zijn, eene groote mate haatelijkheid over u zelven gebragt, nadeel voor u, en geen voordeel voor anderen. Hij die tegen den wind in spuwt, spuwt in zijn eigen gezigt. Doch mogt gij al slagen, verbeeldt gij u dan, dat er iets goeds door zou geschieden? Gij zelf mogt het gemakkelijk vinden een deugdzaam leven te lijden, zonder den bijstand, dien de godsdienst verleent; gij hebt een helder begrip van de voordeelen der deugd, en de nadeelen der ondeugd, en bezit eene kracht van besluit, die voldoende is, om u in staat te stellen, gewone verzoekingen te weerstaan. Maar bedenk eens welk een groot gedeelte van het menschdom uit zwakke en onwetende mannen en vrouwen bestaat, en uit onervarene, onbedachtzame jonge lieden van beide seksen, die behoefte hebben aan de beweegredenen der godsdienst, om hen van de ondeugd terug te houden, hunne deugd te schragen, en hen in de uitoefening derzelve te houden, tot zij hebbelijk wordt, hetgeen het groote punt voor hare zekerheid is. En misschien zijt gij oorspronkelijk aan haar, dat is, aan uwe godsdienstige opvoeding, de hebbelijkheden der deugd verschuldigd, waarop gij u thans met regt verheft. Gij zoudt gemakkelijk uwe uitmuntende begaafdheden om te redeneren aan een minder gewaagd onderwerp kunnen ten toon spreiden, en daardoor eene plaats verkrijgen onder de uitstekendste schrijvers. Want onder ons is het niet noodig, gelijk onder de Hottentotten, dat een jongeling, om tot het gezelschap der mannen verheven te worden, zijne mannelijkheid toont door zijne moeder te slaan. Ik zou u daarom raden, niet te trachten den tijger te ontketenen, maar dit stuk te verbranden, eer het door een ander gezien wordt, waardoor gij u zelven eene groote mate van vernedering zult besparen van de vijanden die het tegen u verwekken kan, en misschien eene groote mate van spijt en berouw.— Als de menschen zoo boos zijn *met de godsdienst*, wat zouden zij dan *zonder dezelve* wezen!

B. FRANKLIN.

CALENDER VOOR MEI 1859.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Woensdag	4 25	7 29	
2	Donderdag	4 24	7 30	
3	Vrijdag	4 24	7 30	
4	Zaturdag	4 23	7 31	NIEUWE MAAN,
5	ZONDAG	4 23	7 32	den 1, 's morg.
6	Maandag	4 23	7 33	2 ure, 26 min.
7	Dingsdag	4 22	7 33	
8	Woensdag	4 22	7 34	
9	Donderdag	4 22	7 35	
10	Vrijdag	4 22	7 35	
11	Zaturdag	4 22	7 36	EERSTE KWART.
12	ZONDAG	4 22	7 37	den 7 's avonds
13	Maandag	4 22	7 37	6 ure, 4min.
14	Dingsdag	4 22	7 38	
15	Woensdag	4 22	7 38	
16	Donderdag	4 22	7 38	
17	Vrijdag	4 22	7 39	
18	Zaturdag	4 22	7 39	VOLLE MAAN.
19	ZONDAG	4 23	7 39	den 15. 's morg.
20	Maandag	4 23	7 39	5 ure, 31min
21	Dingsdag	4 23	7 39	
22	Woensdag	4 23	7 40	
23	Donderdag	4 23	7 40	
24	Vrijdag	4 24	7 40	
25	Zaturdag	4 21	7 40	
26	ZONDAG	4 21	7 40	LAATSTE KWART,
27	Maandag	4 25	7 40	den 23, 's morg.
28	Dingsdag	4 25	7 40	9uur 48 min.
29	Woensdag	4 25	7 40	
30	Donderdag	4 25	7 40	

NIEUWE

GOEDEREN,

en

NIEUWE SCHIKKING.

Ten einde mijne boeken te sluiten en *oude en nieuwe schulden te innen*, heb ik besloten, *niet dan voor contante penningen te verkoopen*, tot aan de lente. Nadien tijd hoop ik in staat te zijn, mijnen ouden kalanten het gewone gemak te schenken.

Uit hoofde van de geldschaarschte, zal ik genoodzaakt zijn, tegen merkwaardig lage prijzen te verkoopen.

FARMERS

van Sheboygan County! laat mij uwe contanten en uwe veldvruchten brengen, en ik zal u mijne goederen goedkooper verkoopen, dan eenige andere winkel in de stad, en zal u eenen goeden prijs betalen, in contanten, voor uwe veldvruchten.

☞ Komt en beziet onze nieuwe goederen.

A. P. LYMAN.

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

DIRECTEUREN: W.W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.

Sheboygan, 19 Maart 1855.
W. W. KING, President,
VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

COOK & CARY,

ADVOCATEN,
Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.

E. FOX COOK. 410 tf EUGENE CARY.

Circulaire van Dr. James M. Jarrett, VAN HET NEW YORKSCHE GASTHUIS VOOR LONGZIEKEN (*New York Lung Infirmary.*)—Mijne betrekking gedurende de laatste acht jaren in de bovengenoemde inrigting, als geneesheer en chef, en een twaalfjarig tijdperk van standvastige toewijding aan de genezing van longtering en de met haar verwante ziekten, benevens mijne weergalooze gelegenheden en voordeelen van ziektekundig onderzoek—niet weinig geholpen door een volmaakt stelsel van *geneeskundige inademing*—heeft mij in staat gesteld, om tot eene beslissende, regtstreeksche en gelukkige wijze van behandelen te geraken ter stellige en grondige genezing van alle ziekten der *strot, longen en luchtpijpen*. Door inademing worden de damp en de genezende eigenschappen der geneesmiddelen regtstreeks tot de zieke deelen en derzelver bekleedsel gebragt. Ik raad het gebruik van eenigerlei geneeskundige inademing niet aan, met uitsluiting van eene *algemeene behandeling;* en ofschoon ik haar als eene nuttige medehulp beschouw in de behoorlijke behandeling dier vreesselijke en dikwijls doodelijke ziekten, keur ik het toch zeer noodzakelijk, dat elke lijder het voordeel heeft van beiden, algemeene en plaatselijke behandeling. De uitslag mijner behandeling in de bovengenoemde ziekten, en de groote naam der inrigting, waarover ik zoo lang de eer heb gehad te presideren zijn te wel bekend, om eenige lofrede van mij noodig te hebben. Op verzoek van vele ambtelooze- en beroepsvrienden, door wier menschlievenden bijstand het bovengenoemd liefdadig gesticht lang en milddadig ondersteund is, en na eene gepaste overweging, heb ik besloten zoodanige schikkingen te maken, dat de vruchten mijner ondervinding en behandeling er door binnen het bereik van allen zullen worden gebragt, en mij niet te bepalen, gelijk tot hiertoe, slechts bij hen, die in het gasthuis kwamen, of die in staat waren, om mij in mijn kantoor te bezoeken. Daarom hopende, dat deze schikking eene algemeene voldoening zal geven, zoowel aan mijne beroepsbroeders als aan het publiek, wilde ik ten slotte eerbiedigljik bekend maken, dat *men nu met mij kan raadplegen, zoo in persoon als per brief,* over alle bovengemelde ziekten, en dat de geneesmiddelen, dezelfde die in de inrigting gebruikt worden, bereid om voor elk afzonderlijk geval geschikt te zijn, *inadem dampen, geneeskundige inademers* enz., enz., per expres naar elk gedeelte der Vereenigde Staten of der Canada's zullen gezonden worden. VOORWAARDEN.—Mijne voorwaarden van behandeling per brief zijn als volgt: $12 in de maand voor elken patient, waaronder zullen begrepen zijn voldoende artsenijen voor het gebruik van eene maand; alsmede inadem: damp, en een inademingstoestel. Betaling als volgt: $6 te betalen aan eenen expres Agent bij ontvangst van de kist medicijnen, en de overige $6 bij den afloop der maand, als de lijder genezen, of geheel met de behandeling te vreden is. Lijders kunnen, door een volledig verhaal van hun geval en deszelfs verschijnselen te geven, zoo goed per brief als bij een persoonlijk onderzoek behandeld worden. Lijders, die van Dr. Jarrett's behandeling gebruik maken, kunnen op eene onmiddelijke en blijvende verligting rekenen, daar hij zelden een geval over de dertig dagen behoeft te behandelen. Brieven om raad worden terstond beantwoord. Om verdere bijzonderheden adressere men zich

JAMES M. JARRETT, M. D.,
No 280 Broadway, Cor. Twelfth Str., N.Y.

P.S.—Geneesheeren en anderen, die in de stad komen, worden eerbiediglijk uitgenoodigd, om het gasthuis te bezoeken, alwaar vele belangrijke gevallen kunnen gezien worden, en waar onze *verbeterde toestel* ter inademing van medicijnzwangere damp kan gezien en onderzocht worden. 32 m6

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN'S Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Becker & Drosse,

HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.
27tf
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - - - 22,000
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - - - - 26,000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest, tegen *zes* procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31tf J. H. MEAD, Kassier.

Sheboygan Land Agentschap.

IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.

Er word in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.

Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.

Het afdoen van hypotheken.

Van leeningen op vaste goederen.

Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.

Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervoege men zich bij:
W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
Z. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsch publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een iegelijks gunst en recommandatie.

WM. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

A. H. C. BROCKEN,

22 CLIFF STREET, NEW YORK.

FABRIEKANT VAN

GLAZEN SPUITEN, HOMŒOPATISCHE FLESCHJES, MATEN, ZUIGFLESSCHEN, ENZ.

Glaswerk voor apothekers, droogisten, parfumeurs photografen, enz. Groen glaswerk bij het pak. Voor den handel wordt een ruim rabat gegeven. Er worden bestellingen in het land van Droogisten en kooplieden verzocht. Prijscouranten worden op aanvraag gezonden. 32 m3

SCHURZ & PAINE,

Meesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

AEYR'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

[illegible]eelende koorts, of heete en koude koorts, Afw[illegible] [illegible]npoozende koorts, Ril koorts, Sluip-
Tusschen[illegible] [illegible]riodische hoofdpijn, of Galachkoorts, [illegible]ijn, en Galkoortsen, en tige hoofd[illegible] [illegible]or alle soorten van inderdaad v[illegible] [illegible]uit eene ongeziekten, die [illegible] [illegible]al voort regeldheid der [illegible]or- vloeijen; vere[illegible] [illegible]che landen. zaakt door dompige of miasmat[illegible] [illegible]erikaan-

Er wordt, voor de behoeften van het an[illegible] [illegible]sagd, sche volk, naar geen geneesmiddel luider ge[illegible] dan naar ene zekere en veilige geneeswijze voor he[illegible] te en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijk ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete* en *koude koorsten* heerschen, moet ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koorsten, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarer voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

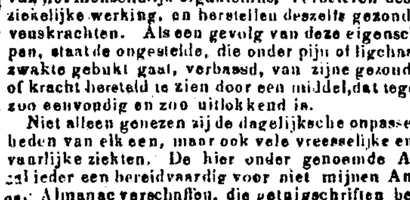
BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen Americaan Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsverteering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginsellooze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van en rustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.— Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, en de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

Diegenen welke boeken hebben in te Binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door
12 Maart, 1859. FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNAU EN ADAMS.

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

SECTIE 1.—N o qr. & hf van z o qr en w hf van w qr. - - - 220 acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens - - - 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
SEC. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.
SEC 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
SEC. 10.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - - - - 160 acres.
SEC. 17.—W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - - - - 80 acres.
SEC. 18.—Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar land. - - - - - - 53 acre
SEC. 20.—W hf van n o qr en o hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik. 160 ac

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

SEC. 3.—N W. qr van z w qr. - - 40 acre
SEC. 4.—Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z w qr en lots 3 en 10 van n w. qr. - - - acres
Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 31.—Z hf van z w qr. - - - 59 acres
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland qualiteit uitmuntend.
SEC. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; w hf met goed houtgewas - - - 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z e qr en lot 5 of z o qr van z o qr - 159 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland uitmuntend voor veeteelt.
Un[illegible] ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen [illegible] van Ge[illegible]

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 5.—N W qr [illegible] n w qr. }
SEC. 6.—N hf van n [illegible] } - 125 acres
[illegible] wit eiken opening 40 acres beste prairie, 85 ac[illegible] uitmuntende qualiteit.
SEC. 6.—N W. qr. Onovertreffelijk [illegible] wit, burr en zwart eiken openingen. - - - 123 acres
SEC. 8.—Z hf van n o qr en n hf van n o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - 160 acres.
SEC. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonweir rivier. - - - - - - 80 acres.
SEC. 20.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - - - 160 acres.
SEC. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lyndon.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

SEC. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. - 40 acres.
SEC. 31.—Z. W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve, - - - - - - - 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - - - 114¼ acres.
SEC. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - 160 acres.
SEC. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.
SEC. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouwbest weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - - - - 113
SEC. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - - - 67½ acres.
SEC. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres.
SEC. 5.—Lots 9 en 10 in n e qr. Rijke lage prairie, gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. - - - 80 acres.
SEC. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken openingen; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.
SEC. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - 80 acres.
SEC. 9.—O hf van z o qr. }
SEC. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lyndon. - - - 160 acres.
SEC. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond: burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - 80 acres.
SEC. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 11 ac.
SEC. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - - 40 acres.
SEC. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - 80 acres.
SEC. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac
De landen in township 14 Rij 5 liggen van ½ tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

SEC. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - - - 80 acres.
SEC. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres.
SEC. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - - 252½ acres.
SEC. 24—Z [illegible] van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - - - - - 320 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

SEC 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch. 80 ac.
SEC. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - - 40 acres
SEC. 12.—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr n o qr van z o qr en w hf van z e qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. - - - - - - - 200 acres.
SEC. 14—N hf van n o qr. Goed eikenhout, uitmuntend land. - - - - - - 80 acres
Het land in dit township ligt 5 a 6 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal - - - - - - - 5000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt op 1 mijl afstand van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Adresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stekelijk
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls—G. Beltman.
Milwaukee.—J. J. van de Plasche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Pandeloup.
[illegible] Ills.—[illegible] Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bousquet.
Cincinnati, Ohio.—T. [illegible]
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner,
[illegible], Mich.—J. [illegible]
Holland, Mich.—Jacob Kuyper.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van Beeveren
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. [illegible]
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City.—Mr. W. W. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) A TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan,

[illegible]
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, waardoor iedereen 2 [illegible] van het inschrijvingsgeld rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND[illegible] PER JAAR [illegible] IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS [illegible] CENTS.

☞ [illegible] DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS [illegible] EEN EN DRIE CENTS, VAN LAASTGENOEMDE [illegible] [illegible]

[illegible]

NB.—Gedenkte-, Trouw- en Doopsbriefjes worden [illegible] VOOR 25 CENTS.

☞ Geene brieven [illegible] [illegible]. VOOR HET REGISTREREN KOST DE AFZENDER 5 CENTS [illegible]

ingeklemd eene armdikke ader zuiver, gedegen zilver. Er lag eene bijl in de grot, die er sogenschijnlijk toe gebruikt was, om stukken van de zilverader af te hakken. — Eenige stukken zoo groot als eene vuist lagen nog op den bodem der grot verstrooid, gelijk keisteenen zonder waarde. Vermoedelijk had Alonso die bij zijn laatste bezoek laten liggen. Adolph verzamelde dezelven zorgvuldig, droeg ze naar buiten in het hol, keerde in de grot terug, en trok met de bijl op de zilverader los. Na verloop van eenige uren had hij eene aanzienlijke massa van het edele erts losgemaakt, deed de stukken in zijnen zakdoek, stak het overige in zijne zakken, sloot den ingang der grot weder, bergde het breekijzer weder op zijne vorige plaats en verliet het kabinet tot zijn muildier terug te keeren.— Hij vond het rustig op de plaats, waar hij hetgeen achtergelaten had, besteeg het, en zette zijnen weg naar Pasco voort. Toen hij in de stad kwam, trad hij den eersten den besten zilversmidswinkel binnen, en bood een stuk van zijn zilver te koop aan. De eigenaar des winkels woog het stuk en betaalde den gelukkigen Adolph de volle waarde daarvan, zonder te dingen.

"Het zilver is goed en zuiver," seide hij. "Als gij er meer van brengt, zult gij altijd eenen kooper aan mij vinden. Ik vermoed, dat gij eene zilverader ontdekt hebt?"

"Zoo is het," antwoordde Adolph, "en hier, als gij zilver koopen wilt, ik heb nog meer."

De juwelier stond verbaasd. "Dat moet eene heerlijke ader zijn, waaruit gij dien schat gehaald hebt," zeide hij. "Ik wensch u toe, dat zij zeer lang moge aanhouden."

"Voor mijne behoeften zal zij toereikend zijn, hoop ik," antwoordde Adolph, streek zijn geld op en verliet den winkel.

[illegible] had wel luid willen juichen van verrukking.

Zijn vurigste, zijn innigste wensch was vervuld. Hij kon weder goed maken, wat hij misdaan had — kon alle verliezen herstellen, die zijne moeder door zijne ligtzinnigheid geleden had — kon den avond haars levens van alle moeiten en zorgen bevrijden. Dat was immers het doel, dat hij zich gesteld had, toen hij uit den roes der ligtzinnigheid, door de magt des gewetens tot bewustsijn van zich zelven was gekomen. Doch dat hij dit doel zoo spoedig bereiken zou, had hij waarlijk niet gehoopt, en zijn hart was daarom van dankbarheid jegens God vervuld, aan wiens barmhartigheid alleen hij al het goede toeschreef, dat hem wedervoer.

"O, mijne moeder!" zeide hij in zijn hart, "dit is de vrucht uwer gebeden en uws zegens, want ik zondig mensch verdien het niet, dat God de volheid zijner genade op mij laat nederstroomen. Maar gewis, u zal ook de vrucht ten deel vallen en hare zoetigheid zal uw hart laven en u verkwikken tot uwe laatste dagen."

Adolph deed zijne zaken te Pasco af, en keerde toen zeer vergenoegd en gelukkig naar Vomeros terug, zonder voor ditmaal zijne zilvergroeve nog een bezoek te hebben gegeven. Voorloopig was hij tevreden met het vinden des schats; al het overige moest voor de toekomst opgespaard worden, dewijl Adolph, die de magt des gewetens aan zich zelven ondervonden had, te naauwgezet was, om voor zijn eigen belang het voordeel zijne patronen achter te stellen. Voor een jaar had hij zich verbonden, de plaats van schrijver en boekhouder te bekleeden; en getrouw hield hij het op zijnen post uit, als een dapper soldaat, die liever zijn leven opoffert, dan van de plaats wijkt, op welke pligt en eer hem vast houden.

Een wonderbaar schoone zomermorgen

spreidde de volheid zijner glans over de aarde uit, toen de heer Freising, die voor jaar en dag Adolph zoo barsch van zich had gestooten, met een hoogst vergenoegd, van vreugde glinsterend gelaat in het kamertje trad, waar mevrouw Brackenberg en Emma ijverig met haren gewonen arbeid bezig waren.

"Altijd vlijtig! Altijd werkzaam!" riep hij hun lagchend toe. "Gij moet u ook eens eene uitspanning gunnen, lieve tante! Dat is immers zoo noodzakelijk niet meer, sedert de wakkere kapitein u de spaarpenningen van Adolph gebragt heeft."

"Arbeid schaadt niet, neef," antwoordde mevrouw Brackenberg, "en daarbij het geld hoort Adolph toe, en geen schelling er van zal aangeroerd worden. God dank, wij verdienen, wat wij noodig hebben, en Adolph kan het geld eenmal beter gebruiken, dan wij. Ik ben reeds geheel tevreden en gelukkig, omdat hij zich gebeterd heeft, en, gelijk de kapitein mij verzekerde, een braaf ordelijk mensch geworden is."

"Ja, God weet het, dat is hij geworden," bevestigde de heer Freising. "Ik heb heden morgen weder berigten van hem gekregen, die allen voortreffelijk luiden. De heeren Bach en Compagnie kunnen hem niet genoeg prijzen. Maar juist daarom zult gij heden ook niet zoo stil in het kamertje zitten. De morgen is zoo schoon, de zon schijnt zoo vriendelijk van den helderen, blaauwen hemel af — gij moet eene wandeling met mij maken! Ik doe het niet anders! Spoedig, jufvrouw Emma! Haal hoed en doek — wij slenteren een weinig den oever der Elbe langs."

De moeder aarzelde wel, terwijl zij er het overhoopte werk tegen inbragt. Doch toen de heer Freising geheel ernstig dreigde, dat hij geen woord der ingekomene goede berigten van Adolph zou mededeelen, als zij hem niet met Emma begeleidde, gaf zij eindelijk toe en ging mede.

Zij wandelden de stad uit — den oever der Elbe langs — tot zij op eens voor het bevallige huisje met den tuin stonden, dat vroeger de eigendom der arme weduwe was geweest. Mevrouw Brackenberg schudde treurig het hoofd.

"Gij hadt mij hier niet moeten brengen, heer neef," zeide zij bedroefd. "Dit gezigt wekt zulke treurige herinneringen in mij op."

"Kom, kom! Ik zal u nog verder, ik zal u in den tuin en in het huis brengen," antwoordde de heer Freising, terwijl hij te gelijk de tuindeur openstiet en zijne aarzelende begeleidsters naar binnen drong. — "Zoo!" ging hij voort. "Verplaats u nu nog eens goed in de oude tijden en tracht eens geheel te vergeten, wat er droevigs en treurigs tuschen toen en heden ligt. — Kom aan, tante! Geniet de tegenwoordigheid! Het is immers zoo schoon hier, dat men zich daarover al het andere voor eenen korten tijd uit het hoofd kan zetten.— Kom aan, tante! Vindt gij niet, dat de tuin sedert uwe afwezigheid nog fraaijer geworden is?"

"Ja, bijna komt het mij zoo voor," antwoordde mevrouw Brackenberg. "De tegenwoordige eigenaar heeft fraaije veranderingen gemaakt en ook ons lief huisje ziet er vriendelijker uit dan ooit. Nu, hij is een rijk man, hij kan het doen."

"Ja, ja, hij kan het doen," herhaalde de heer Freising met een raadselachtig, heimelijk lachen. "Maar zie eens goed rond — gij zult veel vinden, dat u zeker vreugde geeft."

Mevrouw Brackenberg en Emma zwierven den tuin door en verheugden zich in der daad over veel, wat zij bemerkten. Daar stonden nog de oude boomen en heesters en gewassen, welker geur haar elk jaar op nieuw gestreeld had, en zij werden door